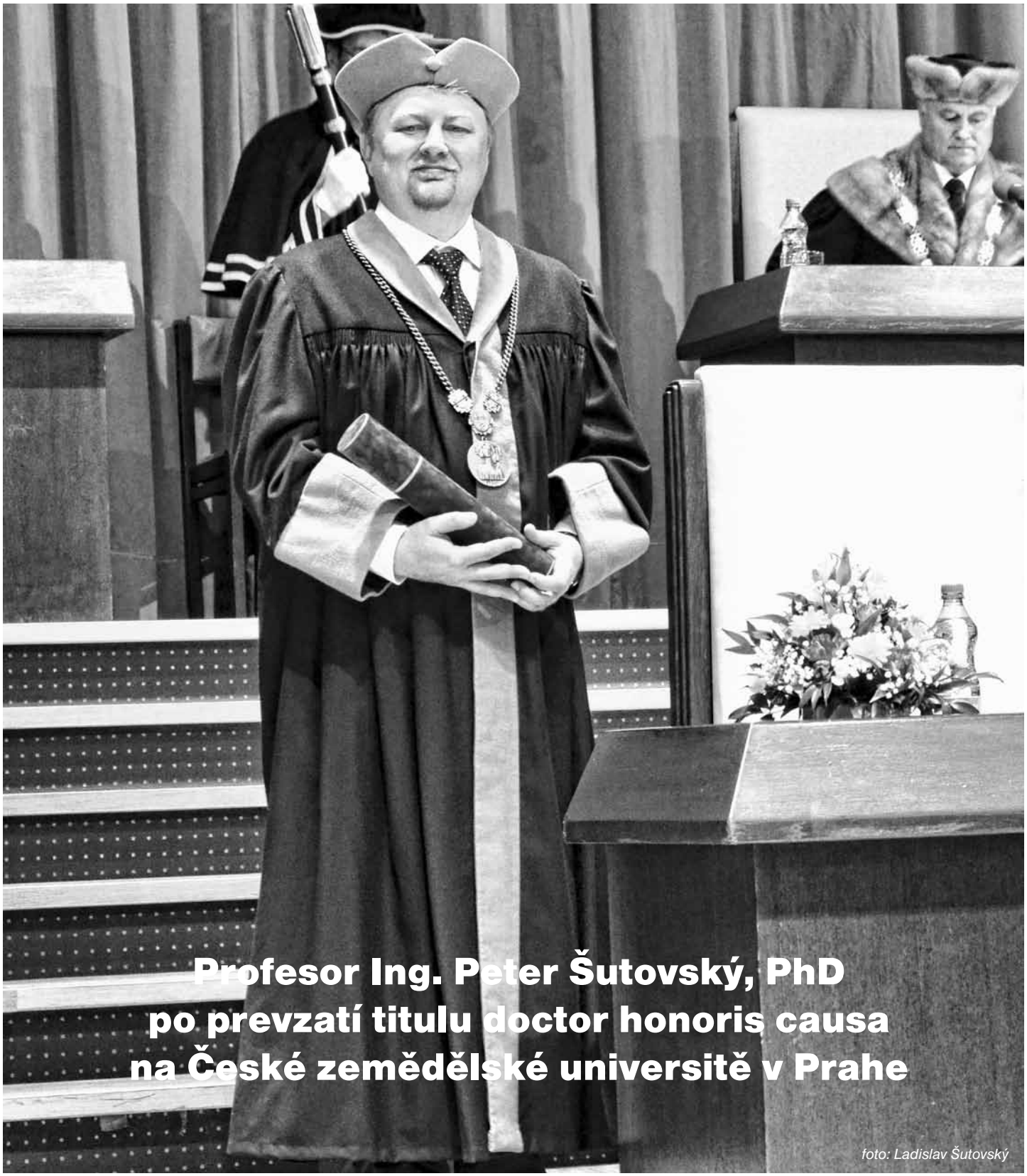
Beckovské noviny

Ročník XX. číslo 2 - apríl 2015 0,27 eur

Profesor Ing. Peter Šutovský, PhD po prevzatí titulu doctor honoris causa na České zemědělské universitě v Prahe

foto: Ladislav Šutovský

ÚPSVR – oznam pre občanov

V rámci reorganizácie úradov práce, sociálnych vecí a rodiny bolo od 1.3. 2015 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zriadené nové oddelenie služieb občanovi, ktoré vybavuje pre občanov sprostredkovanie zamestnania + žiadosti pri uplatňovaní pomoci v hmotnej núdzi, náhradného výživného a všetky štátne sociálne dávky: prídavok na dieťa, príplatok k prídavku na dieťa, rodičovský príspevok, príspevok na pohreb, príspevok pri narodení dieťaťa, príspevok na starostlivosť o dieťa a príspevky v náhradnej starostlivosti. Uvedené oddelenie služieb pre občana sídli na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, Hviezdoslavova 40 - žltá budova, prízemie a 1. poschodie.

Vážení klienti - hlavne so žiadosťami o príspevok na pohreb, obracajte sa na oddelenie služieb občanovi – OSO! Na prízemí sa nachádza recepcia, tu vás usmernia a navigujú, kde si máte vybaviť svoju žiadosť. ***ÚPSVR***

EKO okienko

Poľnohospodárske družstvo Beckov upozorňuje občanov na skutočnosť, že v ostatnom čase dochádza k tomu, že občania na hnojisko PD Beckov vozia zvyšky stromov, konáre, vianočné stromčeky a iné predmety, ktoré na hnojisko nepatria. Tieto nie sú schopné sa do roka rozložiť. Družstvu to spôsobuje nemalé problémy pri spracovaní a rozhadzovaní hnoja. Žiadame preto občanov, aby na hnojisko Poľnohospodárskeho družstva Beckov nevozili spomenutý odpad, je určené len na rastlinné zvyšky, pokosenú trávu, v žiadnom prípade sa sem nesmú vyvážať konáre alebo iný odpad. Ak občania nebudú rešpektovať túto požiadavku, bude družstvo nútené hnojisko pre verejnosť uzatvoriť.

O Beckovských novinách a Dni učiteľov

Práve ste otvorili, milí čitatelia, druhé číslo Beckovských novín – a určite ste si všimli, že zase vyšlo na 16-tich stranách. Takto to bude po celý rok až do čísla 6, ktoré vyjde pred Vianocami. Prečo? V prvom rade nás vymedzuje rozpočet, preto len 16 strán (oproti minulým rokom) a v druhom rade si sľubujeme častejším vychádzaním väčšiu aktuálnosť. Samozrejme, nie je v silách redaktorov BN, aby sami zvládli informovať obyvateľov o všetkých udalostiach a problémoch obce. Ale radi by sme. Každý člen (uz.č.27/2015 členmi RR BN sú: Mgr. Dana Badžgoňová, šéfredaktorka; Ing. Darina Jarábková, Kristína Jurzová, Ľubomír Paulus, PaedDr. Radka Prokopenská a Mgr. Petra Šutovská) má záujmy a kontakty v istých oblastiach nášho kultúrno-spoločenského diania, a preto je nádej, že budeme mať dostatok pestrých príspevkov zo života obce za obdobie dvoch mesiacov. Nie žeby sme sa predtým nevenovali aktuálnym témam, ale štvrť roka je predsa len dlhá doba. Rátame s tým, že aj vy, naši obyvatelia a čitatelia, sa ochotne pripojíte a pošlete nám svoje príspevky a postrehy na témy vám blízke. Prítomnosť, ale aj minulosť, jubileá, osobnosti, inštitúcie, aktivity. Aktuálne informácie, aj keď nie v každom čísle, od predstaviteľov obce – starostu, poslancov, komisií, pracovníkov obecného úradu, spoločenských organizácií i cirkví. A školy – a to nielen preto, že 28. marec sa tradične slávi ako Deň učiteľov, ale najmä preto, že škola – materská, základná, stredná i vysoká, je miestom, z ktorého sme všetci vyšli.

Naša ŠKOLA by nás mala napĺňať pocitom vďačnosti a lásky. Sme hrdí, že je stále prítomná v našej obci. Veď tradícia školstva je u nás dlhá na storočia, v obci sme mali školy cirkevné – katolícku, evanjelickú, židovskú a štátnu… Koľké generácie pripravila do života! Koľkí sme aj vďaka nej, prácou jej učiteľov, zažili to neopakovateľné, lokálne – beckovské. A stále zažívame – spomeňme si na Deň oslobodenia, ktorý sme si v obci tento rok pripomenuli 7. apríla programom z dielne našej školy a kladením venca k pamätníku obetiam prvej a druhej svetovej vojny v parku.

Želáme si, aby aj naše – vaše Beckovské noviny prispievali k upevňovaniu dobrých medziľudských vzťahov medzi nami, šírili myšlienky tolerancie, porozumenia a vzájomnej podpory v duchu hesla „ži a nechaj žiť".

Dana Badžgoňová, šéfredaktorka BN

Pozvánka na stavanie mája

Obec Beckov vás srdečne pozýva na **STAVANIE MÁJA**, ktoré sa uskutoční
30. apríla 2015 o 18. hodine na Trojičnom námestí
s Folklórnou skupinou SELČAN zo Selca.

Tešíme sa na spoločné stretnutie!

Profesor Peter Šutovský na návšteve v rodisku

Rozhovor pri príležitosti slávnostného udelenia čestného doktorátu na České zemědělské univerzite v Prahe dňa 20. apríla 2015.

1. Pán profesor, aké boli tvoje pocity z udelenia čestného doktorátu v Prahe?

Ďakujem Danka, to oslovenie znie tak oficiálne od kamarátky z detstva. V každom prípade som veľmi vďačný za ďalšiu príležitosť porozprávať našim Beckovanom o tom, čím som sa zaoberal za posledných pár rokov. Stále mám v živej pamäti, ako ste ma poctili medailou pri 800-tom výročí Beckova. Hreje ma pri srdci, každý deň mať pred sebou na stene v laboratórnej pracovni krásny pamätný list s rozkvitnutými zlatohlavými hlaváčikmi a našim hradom v pozadí. Samozrejme, udelenie čestného doktorátu z Českej Zemědělskéj univerzity bola ďalšia veľká pocta. Všetko sa začalo kontaktom cez naše Univerzitné oddelenie pre štúdium v zahraničí - už roky máme úspešný výmenný program práve s ČZU a našim študentom sa letné štúdium v Prahe veľmi páči. Preto bolo prirodzené, že akademickí funkcionári z ČZU, ktorí nás pravidelne navštevujú, sa radi stretnú s rodákom z bývalého Československa, ktorý pôsobí na Missourijskej univerzite, o to viac, že som štyri roky strávil v Česku, kde som robil dizertačný výskum, za ktorý som získal môj doktorát (PhD) od Českej akadémie vied. Tieto kontakty s ČZU viedli k úspešnej vedeckej spolupráci a tiež k prvej stáži študenta - doktoranda z ČZU v mojom laboratóriu, a nedávno tiež k spoločnej česko-americkej grantovej aplikácii. Táto spolupráca inšpirovala pána rektora ČZU a ich vedeckú radu k tomu, aby som bol nominovaný na toto prestížne ocenenie. Samozrejme, musel som splniť prísne kritéria ohľadom vedeckej a publikačnej činnosti, ktorá sa očakáva od „čestných" doktorandov. Ceremónia bola krásna, hrali sa všetky hymny, česká, slovenská i americká, boli prítomní akademickí funkcionári z ČZU a Českej akadémie vied, a tiež viacerí českí a slovenskí vedci, s ktorými mám aktívnu spoluprácu. Zhodou okolnosti to bolo deň po mojich narodeninách, naozaj krásny darček!

Slávnostné zasadnutie Vedeckej rady ČZU – prof. Ing. Peter Šutovský, PhD prevezme čestný doktorát z rúk rektora prof. Ing. Jiřího Balíka, CSc., dr. h. c.

2. Prišli do Prahy aj rodičia alebo ste sa zvítali až doma, v Beckove? Ako často sa ti darí navštíviť rodinu v Beckove a v Michalovciach?

Mama by už cestu do Prahy s jej krehkým zdravím nezvládla a sama tiež nemohla zostať doma, tak rodinu zastupoval môj brat Ladislav. S tým, ako často cestujeme po svete z pracovných dôvodov, sú naše návštevy v Beckove a v Michalovciach za posledné roky dosť nepravidelné. Vyskytli sa roky, keď sme boli 2-3 krát, iné roky vôbec, jedenkrát priletel len Martin sám v dobe, keď na jeden semester študoval v Bruseli v rámci nášho univerzitného medzinárodného výmenného programu. Celkovo však udržiavame veľmi blízke rodinné kontakty, raz do týždňa cez telefón a oveľa častejšie cez email a skype. Naša „michalovská babka" je z celej rodiny najaktívnejšia na internete. Takže to už nie je ako počas našich raných rokov v USA, keď komunikácia bola ešte stále dopismi a občasnými telefonátmi. S priateľmi z detstva a mladosti sme tiež veľmi pekne obnovili kontakty po tom, ako do módy prišiel Facebook.

S manželkou Ing. Miriam Šutovskou počas recepcie na ČZU v Prahe

3. Ako sa darí manželke a synovi?

Miriam manažuje moje laboratórium, spracováva rôzne vzorky, školí študentov a administratívne podporuje mojich zamestnancov, tak má zaujímavú prácu. V poslednej dobe sa nám podarilo vycestovať spolu na viaceré pracovné cesty do exotických krajín, ako sú Mexiko, Brazília a Japonsko, tak mala pekné spestrenie každodennej rutiny. Je dobre, že keď cestujem sám, mám sa na koho spoľahnúť - Miriam dbá na to, aby všetko v laboratóriu bežalo bez „zádrhelov", aby moji študenti a asistenti mali všetko, čo potrebujú k práci. Vraví sa, že za každým úspešným mužom stoji silná, múdra a pracovitá žena, a v prípade nás dvoch je to stopercentná pravda.

Martin vyštudoval žurnalistiku - broadcasting (televízne vysielanie) na prestížnej žurnalistickej fakulte na našej univerzite, ktorá je najstaršou špecializovanou žurnalistickou školou/fakultou na svete - bola založená pred viac než 100 rokmi (v roku 1908). Martin vynikal v škole, kde skončil s vyznamenaním, aj v športe - hokeji, kde si dokonca zachytal i za Tigrov - naše univerzitné hokejové mužstvo. Sme veľmi radi, že si našiel odbor, ktorý sa mu páči. Po roku na pozícii televízneho producenta v TV stanici CBS v Buffalo, štát New York, neďaleko Niagarských vodopádov, dostal Martin jeho vysnené producentské miesto v Portlande, Oregon, na krásnom Tichomorskom severozápade, kde s nami strávil časť detstva. Je tam spokojný a šťastný, práca televízneho producenta vo veľkej televíznej stanici NBC ho veľmi baví, aj keď je to náročná a veľmi zodpovedná práca. Jeho životný štýl v Portlande, jednom z najpopulárnejších amerických miest, je naozaj závideniahodný, ponúka pestrú paletu kultúrnych aktivít, športov, večne zasnežené hory, vychýrené vinice, ktoré si v ničom nezadajú z francúzskym Burgundskom, a krásne Tichomorské pobrežie s plážami, útesmi a pestrou faunou a flórou. Počas našej nedávnej návštevy nás Martin vzal do ich televízneho štúdia, kde nás zoznámil s veľmi milými kolegami, technikmi a hlásateľmi, ktorým „velí".

P. Šutovský s manželkou Miriam v televíznom štúdiu, pracovisku ich syna Martina

4. Môžeš nám priblížiť, ako vyzerá tvoj pracovný deň?

Internet mi pomáha v mnohých smeroch, vrátane toho, že časť mojich každodenných povinnosti môžem urobiť cez web a pracovať mimo laboratória z domu alebo na cestách, doslova na letiskách a po lietadlách. Keď som doma, vstávam okolo siedmej, idem na krátku ranú prechádzku s našim psíkom, potom pozriem emaily, ktoré cez noc prišli od spolupracovníkov zo zámoria (časový posun medzi USA a Slovenskom je 7 hodín, s Áziou a Austráliou 14-16 hodín), na tie dôležité odpoviem, popri tom tiež obstarám moje redaktorské povinnosti (zadanie rukopisov pre ohodnotenie, editorské rozhodnutia o prijatí / zamietnutí rukopisov) cez internetové stránky časopisov, v ktorých pracujem v redakčnej rade. Do laboratória prídem obvykle okolo 9-9:30, prejdem cez denné záležitosti s mojimi zamestnancami, potom sa venujem hlavne písaniu odborných článkov, grantov, posudkov, samozrejme, mám veľa administratívy, pracovné porady, telekonferencie, schôdze so študentmi, ktorým som školiteľ alebo poradca. Viackrát do týždňa máme prednášky a semináre s pozvanými hosťami - prednášateľmi, na konci semestra magisterské a doktorandské obhajoby diplomových a dizertačných prac, ktoré sú u nás vždy prístupné všetkým študentom a zamestnancom a počas semestrov, keď učím, tiež moje vlastné prednášky, na ktoré sa, samozrejme, treba pripraviť. Najšťastnejší však som, keď si môžem sadnúť k mikroskopu a odhaľovať tajomstvá mikrosveta - mikroskopista má každý deň možnosť vidieť niečo, čo ešte ľudské oko nikdy predtým nezazrelo, je to fascinujúca práca. Často vravím, že je to hobby a nie práca, ako keby som bol platený za zbieranie poštových známok. Samozrejme, s pribúdajúcim vekom a profesionálnym rastom mám čim menej času na takúto „zábavu" a čoraz viac času strávim administratívou. Cesty po svete sú veľmi príjemným spestrením napriek tomu, že po pracovnej, fyzickej a časovej stránke sú veľmi hektické a namáhavé.

5. Ako hodnotíš uplynulých dvadsať rokov života a práce v USA? Naplnili sa tvoje očakávania a ambície? Bol si jedným z najmladších profesorov...

Očakávania, ambície a sny určite, a tiež veľa ďalších úspechov, priateľstiev, ciest a dobrodružstiev, o ktorých sa mi ani nesnívalo. Považujem za veľké šťastie, že sa môžem pozrieť dozadu a povedať si, že žiadne z rozhodnutí, ktoré som urobil, či z rozumu alebo zo srdca, neľutujem a tiež že som všetky príležitosti, ktoré mi život priniesol využil naplno. Bez ohľadu na pracovné uspokojenie a úspechy je však najväčším darom, že sme spolu šťastní a že sme vychovali syna, na ktorého môžeme byť hrdí a ktorému sme pomohli nájsť ten správny smer v živote.

Ing. PETER ŠUTOVSKÝ, PhD je profesor na Univerzite v Missouri, mesto Columbia. Je držiteľ Pamätného listu za šírenie dobrého mena obce Beckov vo svete, udeleného pri príležitosti 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Beckov dňa 17. augusta 2008.

Narodil sa 19. apríla 1967 v Trenčíne ako druhý syn Jánovi a Anne Šutovským. Absolvoval Základnú školu v Beckove v rokoch (1973–1981); Gymnázium v Novom Meste nad Váhom (1981–1985); Vysokú školu poľnohospodársku, Nitra (1985–1989) inžinier – Červený diplom a Cena dekana; vojenskú službu (1989–1990), podporučík, raketové vojsko. Vedecké hodnosti: Doktor filozofie - PhD, kandidát vied – CSc. – Ústav živočíšnej fyziológie a genetiky Českej AV, Liběchov (1990–1994).

Od 1994 žije a pracuje v USA, je profesor zootechniky a klinickej gynekológie a pôrodníctva na Univerzite v Missouri, Columbia. Univerzita je preslávená poľnohospodárskym a biologickým výskumom. Profesor Peter Šutovský pracuje v oblasti vývojovej a reprodukčnej biológie so špecializáciou na mechanizmus oplodnenia a zrenia pohlavných buniek u ľudí a cicavcov. Jeho práca nachádza uplatnenie v diagnostike a liečbe neplodnosti ľudí a v rozvoji techník umelej inseminácie hospodárskych zvierat a merania nepriaznivých účinkov farmaceutík a znečistenia životného a pracovného prostredia na plodnosť ľudí.

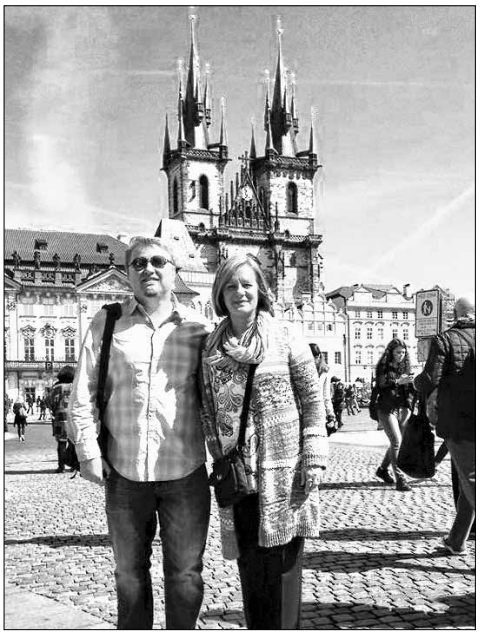
Počas svojej 25-ročnej vedeckej kariéry profesor Šutovský uverejnil viac ako 150 odborných článkov a kapitol v medzinárodne uznávaných časopisoch a monografiách, ktoré boli citovane inými autormi viac ako štyritisíckrát. Profesor Šutovský je jedným z desiatich zakladajúcich členov Missourijskej kapitoly Americkej národnej akadémie vynálezcov. Na svojom konte má viacero vyznamenaní a patentov – napr. v roku 2005 Cenu za objavy, ktorú po prvýkrát udelili práve jemu Ministerstvom poľnohospodárstva USA a Národnou výskumnou iniciatívou (USDA-NRI) a ktorú mu osobne predal slávny americky senátor Christopher Kit Bond. Peter bol vybraný ako jediný laureát spomedzi 2500 kandidátov a je tiež držiteľom čestnej profesúry na Univerzite San Marcos v Lime, Peru, najstaršej univerzite na Americkom kontinente a čestného doktorátu Českej zemědělské university v Prahe. Udržuje aktívnu vedeckú spoluprácu s vedcami po celom svete, vrátane Slovenska a Česka. Často prednáša na rôznych sympóziách po celom svete a o jeho prácu javia záujem médiá. Pripravuje diplomantov a je autorom 13 amerických a medzinárodných patentov. Je súčasným alebo minulým členom redakčných rád 11 uznávaných odborných časopisov, vrátane Slovenského zootechnického časopisu Slovak Journal of Animal Science, členom mnohých medzinárodných vedeckých organizácií a odborným posudzovateľom vedeckých rukopisov a grantových aplikácií pre nespočetné odborné časopisy a agentúry.

Peter Šutovský je ženatý, s manželkou Miriam majú syna Martina (1991), ktorý po roku v CBS TV v Buffalo, New York, dostal svoje vysnívané miesto v stanici NBC v Portlande, Oregon, kde pracuje ako hlavný producent ranného spravodajského vysielania. Manželka Ing. Miriam Šutovská pracuje ako manažérka a technička v Petrovom laboratóriu na University of Missouri.

Peter Šutovský sa niekoľkokrát zúčastnil stretnutí so žiakmi našej základnej školy a študentmi Gymnázia v Novom Meste nad Váhom. Okrem iných záľub a športov sa vo voľnom čase zaoberá entomológiou, fotografiou a písaním o víne – už niekoľko rokov je častým prispievateľom do slovenského časopisu Vinoteka (vydavateľstvo Naše Pole), v ktorom ma tiež pravidelný stĺpček „Pikošky z Ameriky".

V Beckovských novinách sme o ňom písali v č. 1/1999 A odovzdajte pozdravy všetkým Beckovčanom, s. 9, autor: Anežka Ilavská; BN č. 2/2005 Profesor Ing. Peter Šutovský, s. 4 – životopis pre potreby novomestského múzea spracoval a publikoval v Beckovských novinách Ing. Gustáv Rumánek; BN č. 4/2008, s. 5 a 6 – fotky z udeľovania Pamätných listov z príležitosti 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Beckov; BN č. 5/2008, s. 18 Beckovskí rodáci – profesor Ing. Peter Šutovský, PhD od Dany Badžgoňovej; BN 4/2012, s. 8-9: Merry Christmas, Šťastné a veselé Vianoce v Zámorí od Petra, Miriam a Martina Šutovských; BN č. 2/2013, s. 26 Pozdrav od mora, P. Šutovský.

V spolupráci s Petrom Šutovským pripravila Dana Badžgoňová.

Manželia Šutovskí v Prahe

Z rokovaní obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo na zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 27. 2. 2015, prijalo nasledovné uznesenia:

uz.č.19/2015 - Obecné zastupiteľstvo v Beckove vzalo na vedomie kontrolu plnenia uznesení zo zasadnutia konaného dňa 23. 1. 2015 bez pripomienok.

uz.č.20/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo zmenu v Štatúte obce Beckov, schválenom 2. 2. 2007 v § 9 – Komisie obecného zastupiteľstva, bod 4 – Obec má vytvorené tieto stále komisie:

– Komisia finančná, správy majetku a podnikania,
– Komisia sociálna
– Komisia verejného poriadku a životného prostredia
– Komisia pre kultúru, šport a cestovný ruch
– Stavebná komisia

uz.č.21/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo členov finančnej komisie: Ing. Marek Jambor, Beckov č. 616, Ing. Ján Macejka, Beckov č. 577, Ing. Jozef Vranka, Beckov č. 210, Daniel Hladký, Beckov č. 88, tajomníčka komisie Ing. Monika Kopúnová.

uz.č.22/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo členov sociálnej komisie: Ing. Radovan Hladký, Beckov č. 351, Daniela Šimková, Beckov č. 52, Mgr. Petra Šutovská, Beckov č. 41, tajomníčka komisie Mgr. Danka Badžgoňová.

uz.č.23/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo členov komisie verejného poriadku a životného prostredia: Ing. Vilam Maslo, Beckov č.240, Ing. Gabriela Dedíková, Nové Mesto nad Váhom, Ing. Peter Dedík, Beckov č. 535, Peter Žovinec, Beckov č. 373, Miroslav Košút, Beckov č. 258, tajomníčka komisie Anna Benková.

uz.č.24/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo členov komisie pre kultúru, šport a cestovný ruch: Antónia Bánovská, Beckov č. 360, Ing. Jana Horečná, Beckov č. 204, Dagmar Hunčová, Beckov č. 577, Boris Klčovský, Beckov č. 405, Margaréta Martišová, Beckov č. 320, Zdenka Ondrejovičová, Beckov č. 67, Jaroslav Straka, Beckov č. 49, Mgr. Martina Striežencová, Beckov č. 418, Monika Striežencová, Beckov č. 52, Ing. Andrea Trstenská, Beckov č. 10, tajomníčka komisie Jana Ježovicová.

uz. č.25/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo členov stavebnej komisie: Ing. Ján Macejka, Beckov č. 577, Ing. Jaroslav Martiš ml., Beckov č. 320, Peter Benko, Beckov č. 197, tajomníčka komisie Anna Benková.

uz.č.26/2016 - Obecné zastupiteľstvo schválilo plány činnosti jednotlivých komisií pri obecnom zastupiteľstve na rok 2015 bez pripomienok.

uz.č.27/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo členov Redakčnej rady Beckovských novín: Mgr. Danka Badžgoňová, šéfredaktorka, Ing. Darina Jarábková, Kristína Jurzová, Ľubomír Paulus, PaedDr. Radka Prokopenská, Mgr. Petra Šutovská bez pripomienok.

uz.č.28/2015 – a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu o podaní žiadosti o poskytnutí dotácie z Ministerstva školstva SR v rámci programu zvyšovania kapacity materských škôl. b) Obecné zastupiteľstvo schválilo podanie žiadosti o dotáciu z Ministerstva školstva SR v rámci programu zvyšovania kapacity materských škôl.

uz.č.29/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo žiadosť o odkúpenie pozemkov špecifikovaných v kúpnej zmluve č. 0115 za podmienky, že pozemky nebudú zaťažené záložným právom a právom tretích osôb a predávajúci sa zaviaže dobudovať komunikáciu a odovzdať ju ku kolaudácii do 6. mesiaca 2015.

Hlasovanie poslancov na zasadnutiach OZ v roku 2015

Uz.č.	Ernest Benko	Ing. M. Jambor	Anna Kabeliková	Ing. M. Ilavský	Ing. J. Macejka	Ing. J. Martiš	Ľuboš Hajdúšek	Peter Žovinec	Miroslav Košút
19	X	N	X	X	X	X	X	X	X
20	X	X	X	X	X	X	X	X	X
21	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22	X	X	X	X	X	X	X	X	X
23	X	X	X	X	X	X	X	X	X
24	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25	X	X	X	X	X	X	X	X	X
26	X	X	X	X	X	X	X	X	X
27	X	X	X	X	X	X	X	X	X
28	X	X	X	X	X	X	X	X	X
29	X	X	X	X	X	X	X	X	X
30	X	X	X	X	X	X	X	X	X
31	X	X	X	X	X	X	X	X	X
32	X	X	X	X	X	X	X	X	X
33	X	X	X	X	X	X	X	X	X
34	X	X	X	X	X	X	X	X	X
35	X	X	X	X	X	X	X	X	X
36	X	X	X	X	X	X	X	X	X
37	X	X	X	X	0	X	X	X	X
38	X	X	X	X	X	X	X	X	X
39	X	X	X	X	X	X	X	X	X
40	X	N	X	X	X	X	X	X	X
41	X	X	X	X	X	X	X	X	X
42	X	X	X	X	X	X	X	X	X
43	X	X	X	X	X	X	X	X	X
44	0	0	0	X	X	X	X	0	0
45	X	X	X	X	X	X	X	X	X
46	X	X	X	X	X	X	X	X	X
47	X	X	X	X	X	X	X	X	X
48	X	X	X	X	X	X	X	X	X
49	X	X	X	X	X	X	X	X	X
50	X	X	X	X	X	X	X	X	X
51	X	X	X	X	X	X	X	X	X
52	X	X	X	X	X	X	X	X	0
53	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Hlasovanie: za X; proti – ;zdržal sa 0; neprítomni N

uz.č.30/2015 – a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie predložený zápis obecnej kroniky za rok 2013 s pripomienkami uvedenými v zápisnici.
b) Obecné zastupiteľstvo schválilo zápis ako text do obecnej kroniky za rok 2013.
c) Obecné zastupiteľstvo uložilo obecnému úradu zverejniť schválený text do kroniky obce na webovej stránke obce.

uz.č.31/2015 – Obecné zastupiteľstvo uložilo obecnému úradu predložiť parametre na kúpu fekálneho vozidla.

uz.č.32/2015 – a) Obecné zastupiteľstvo schválilo investičné zámery obce na rok 2015:
- vyčleniť finančné prostriedky vo výške 5.000,00 eur z dôvodu havarijného stavu MŠ,
- na nákup zariadenia do výdajne jedál vo výške 10.000,00 eur,
- na nákup zariadenia do kuchyne MŠ vo výške 5.000,00 eur,
- oprava strešného plášťa na OcÚ do 5.000,00 eur.

b) Obecné zastupiteľstvo uložilo finančnej komisii pripraviť návrh úpravy rozpočtu so zapracovaním zmien.

uz.č.33/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu riaditeľa ZŠ s MŠ J.M. Hurbana Beckov p. Mgr. Jozefa Pekaroviča o aktivitách školy a MŠ.

uz.č.34/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo rozpočtové opatrenie na rok 2015 č.1 podľa návrhu bez pripomienok.

uz.č.35/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo plán činnosti hlavnej kontrolórky obce na rok 2015 bez pripomienok.

uz.č.36/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu starostu obce o rozhodnutí Krajského súdu k vyvlastneniu pozemkov pre vodný zdroj Ostredky.

uz.č.37/2015 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu starostu obce o vytipovaní náhradného pozemku na vybudovanie ústredne pre potreby ICS Systems Stará Turá.

uz.č.38/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu starostu obce o zabezpečení odborne spôsobilej osoby na prevádzkovanie ČOV v Beckove.

uz.č.39/2015 – a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť Západoslovenskej distribučnej, a.s. o podpísanie zmluvy na zriadenie vecného bremena.
b) Obecné zastupiteľstvo odporúča starostovi obce zmluvu podpísať.

Na zasadnutí 10.4.2015 obecné zastupiteľstvo schválilo tieto uznesenia:

Uz.č.40/2015 - Obecné zastupiteľstvo v Beckove vzalo na vedomie kontrolu plnenia uznesení zo zasadnutia konaného dňa 27. 2. 2015 bez pripomienok.

uz.č.41/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie správu o realizácii projektov a o podaných žiadostiach o dotácie a nenávratné finančné prostriedky na rok 2015.

uz.č.42/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo zámer vybudovať čerpaciu stanicu PH na pozemkoch v k. ú. obce Beckov.

uz.č.43/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo Rozpočtové opatrenie na rok 2015 č. 2 s pripomienkou presunúť 1500,00 eur z položky kanalizácia na štúdiu revitalizácie miestneho parku.

uz.č.44/2015 - a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie návrh predsedu sociálnej komisie na poskytnutie jednorazovej sociálnej dávky v prípade náhlej núdze pani Alžbete Ševčíkovej bytom Beckov č. 444.
b) Obecné zastupiteľstvo neschválilo vyplatenie jednorazovej sociálnej dávky vo výške 200,00 eur pre p. Alžbetu Ševčíkovú, bytom Beckov č. 444 v zmysle VZN obce č.1/2010 o poskytovaní sociálnej pomoci obyvateľom obce v prípade náhlej núdze.

uz.č.45/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo predaj pozemku registra E v extraviláne obce parc. č. 1316 – ostatné plochy o výmere 306 m^2 za cenu 290,00 eur žiadateľke p. Antónii Bánovskej, bytom Beckov č. 360. Všetky poplatky súvisiace s kúpou a prevodom pozemku bude hradiť kupujúca.

uz.č.46/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu o zriadení prevádzky rýchleho občerstvenia v priestoroch Beckov č. 2 firmou BTO s.r.o. Krivosúd – Bodovka č. 31 od mája 2015.

uz.č.47/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu starostu obce o stretnutí predstaviteľov obcí a miest Trenčianskeho kraja ohľadne vybudovania Vážskej cyklotrasy.

uz.48/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu starostu obce o konaní Snemu ZMOS v dňoch 28. – 29. 4. 2015 v Bratislave.

uz.č.49/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť majiteľov pozemkov parc.č.2326/8 a 2326/16 v k. ú. obce Beckov ohľadne preklasifikovania pozemkov v Územnom pláne obce Beckov z kategórie – pozemky určené na šport a rekreáciu do kategórie - pozemky určené na bývanie. Obecné zastupiteľstvo žiada predloženie stanoviska spracovateľa územného plánu obce.

uz.č.50/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu o zakladateľskej zmluve Oblastnej organizácie cestovného ruchu Trenčín a okolie (OOCR).

uz.č.51/2015 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie informáciu starostu obce o repasácii hasičského vozidla zabezpečenú prostredníctvom MV SR, ktorú uskutoční firma THP Slovensko.

uz.č.52/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo obstaranie viacúčelového traktora pre potreby obce s pripojením fekálneho prívesu. Parametre na obstaranie traktora zadefinuje pracovná skupina, ktorú vymenuje starosta obce.

uz.č.53/2015 – Obecné zastupiteľstvo schválilo predloženie žiadosti o podporu výstavby multifunkčného ihriska z rozpočtu Úradu vlády SR.

Spracovala: A. Benková

Beckovskí hasiči zasahovali

Dňa 14. 4 2015 vo večerných hodinách spozorovala požiar v oblasti Vinohrady – Sychrov náhodne prechádzajúca Beckovčanka Patrícia Murárikoá a oznámila skutočnosť členovi Dobrovoľného hasičského zboru v Beckove Petrovi Žovincovi, ktorý v priebehu pár minút bol na mieste oznámeného požiaru, aby zhodnotil situáciu. Keďže bol nutný zásah, upovedomil o situácii Mareka Šutovského, ktorý zvolal ostatných členov. Požiar sa rýchlo šíril, a keďže zásahové vozidlo Tatra 148 CAS 32 je pripravené k repasácii, bolo nutné zabezpečiť iné vozidlo. Vďaka pánovi Petrovi Čikelovi a firme REX, ktorá zapožičala cisternu Liaz a za pomoci ochotného pána Miroslava Košúta, ktorý zabezpečil vodu z Váhu, bol požiar uhasený. Pravdepodobnou príčinou vzniknutého požiaru bolo nezodpovedné správanie neznámeho páchateľa, ktorý opustil nedostatočne uhasené ohnisko.

Zasahovali: Peter Žovinec, Marek Šutovský, Norbert Ondrčka, Miloš Jaroščiak st., Radoslav Šprincl, Ľuboš Hajdúšek, Miroslav Košút, Zdenko Hladký.

Petra Šutovská

foto: Ľuboš Hajdúšek

Hasičské auto na cestách

Na fotografii Jany Ježovicovej vidíte naše hasičské auto Tatru 148, ktoré v utorok 21. 4. 2015 odviezli na opravu do Liptovského Hrádka, ktorú finančne zabezpečuje pre obecné hasičské zbory Ministerstvo vnútra SR. ***A. Benková***

Úprava parku pod hradom a parčíka „Na barine“

Po zime v našich domácnostiach a záhradách začína jarné upratovanie. Aj beckovskí seniori sa rozhodli skrášliť našu obec. V utorok 24. marca 2015 sa popoludní stretlo 18 seniorov v parku a 6 seniorov v parčíku „Na barine“. S tými v parku poctivo pracoval aj vnuk p. Blatnickej Stanko. Tento rok, okrem toho, že vyhrabali oba parky, očistili aj pamätník padlým hrdinom z prvej a druhej svetovej vojny. Po skončení čistiacich prác sa presunuli do klubu, kde si posedeli pri malom občerstvení.

Úprimné poďakovanie patrí všetkým zúčastneným za vykonanú prácu, ktorou prispeli k úprave a vyčisteniu našich parkov.

Kiež by sa v budúcnosti našlo viac takýchto ochotných spoluobčanov!

Mária Mináriková

Foto: Petra Šutovská

Komu volať v prípade úmrtia
Pohrebné služby poskytuje Štefan Buček, tel. kontakt 0904 230 875.

Poľovnícke združenie Hurban – Beckov

Dňa 29. 3. 2015 o 8. hod sa konala členská schôdza Poľovníckeho združenia Hurban Beckov s jedným, a to veľmi dôležitým bodom – predloženie a schválenie domáceho poriadku, ktorým sa budú členovia riadiť podľa nájomnej zmluvy v rokoch 2015 až 2029. Z 18 členov 15 prítomných hlasovalo za, dvaja boli PN a jeden v práci. Návrh prešiel bez problémov a domáci poriadok platí od 1. 4. 2015. Vypracovali ho Pavol Hladký a Ing. Martin Neboháč za pomoci viacerých odborných konzultantov.

Z funkcie pokladníka zo zdravotných dôvodov odstúpil Pavol Jarábek, ktorý túto funkciu vykonával 15 rokov. Za toto obdobie združenie po ekonomickej stránke išlo veľmi dobre, na čom má zásluhu bývalý pán pokladník a patrí mu vďaka všetkých členov združenia. Prajeme mu veľa príjemných chvíľ v revíri ako bežnému členovi.

Po prečítaní uznesenia Ing. Martinom Nebohácom sa členovia na povel poľovného hospodára Pavla Hladkého vydali preveriť očistenie a dezinfekciu kŕmeľcov, slanísk a kalísk, čo je prvá jarná práca v poľovnom revíri. ***PH***

Výročná členská schôdza Dobrovoľného hasičského zboru v Beckove

Za účasti pozvaných hostí – pána Jozefa Smolinského, riaditeľa okresného výboru, Mariána Kriška, starostu obce Beckov Jána Križana a členov Dobrovoľného hasičského zboru v Beckove sa konala dňa 21. 3. 2015 členská výročná schôdza, na ktorej návrhová komisia predložila návrh na zloženie nového výboru DHZ Beckov. Volebná komisia zvolila do funkcií týchto členov:
predseda: Miloš Jaroščiak st.,
veliteľ: Marek Šutovský,
tajomník: Ján Jaroščiak,
preventivár: Luboš Gába,
pokladník: Petra Šutovská,
predseda revíznej komisie: Ľuboš Hajdúšek,
hospodár: Radoslav Šprincl,
referent mládeže: Marek Sedláček,
členovia výboru: Norbert Ondrčka, Július Majzel, Martin Jaroščiak, Daniel Hlávka.

Prítomní členovia ako aj hostia vyjadrili jednoznačnú potrebu obnovy činnosti hasičského zboru v Beckove ako aj intenzívnej starostlivosti o mládež a dorast, či potrebu doplnenia odborného vzdelávania členov. Pán Smolinský informoval o vykonávaní odbornej prípravy a kurzoch pre členov a funkcionárov DPO SR (Dobrovoľná požiarna ochrana Slovenskej republiky, ktorá má vlastné školiace stredisko v Martine). Pán starosta Križan vyjadril podporu DHZ zo strany obce a poukázal na dôležitosť dodržiavania zákonov a vyhlášok.

Foto: Miloš Jaroščiak ml.

Boli stanovené aj konkrétne ciele ako napríklad opätovná účasť na okresných súťažiach, obnova družby s hasičským zborom v Slavkove, obnoviť činnosť s mládežou Plameň, poskytovať pomoc a vytvárať protipožiarne hliadky na organizovaných akciách.

Na záver vyjadrujeme poďakovanie za dlhoročné vykonávanie funkcie veliteľa pánovi P. Striežencovi a pokladníčke pani M. Striežencovej ako aj za činnosť predchádzajúcemu predsedovi pánovi P. Švecovi.

Petra Šutovská

Jarné upratovanie

Bol pondelok 23. marca 2015, zvolila som trasu prechádzky na cintorín. Prešli sme okolo parku, tam na detskom ihrisku vyvádzala skupina asi 10-ročných chlapcov. Prešli sme okolo Sv. Trojice (doteraz neviem, či je to Trojičné námestie alebo Stiborovo), okolo farského kostola, fary, pod Hôrkou. Keď sme sa blížili k evanjelickej fare, na ceste usilovne pracovali dve ženy – jedna mala hrable a druhá metlu. Bolo to okolo 17. hodiny, cesta bola vyzametaná, čistá, trávniky z jednej aj druhej strany vyhrabané. Zastavila som sa a prehodila slová pochvaly. Boli to p. E. Gergeľová a p. A. Kročitá. Pred kostolom konči li prácu ďalšie dve, p. E. Hladká a p. M. Nemčeková. Za sebou zanechali kus práce až po koniec záhrady pri kostole.

Sú to ženy už na dôchodku, mali by odpočívať, ale celé červené, spotené sa usmievali a boli so svojou dobre urobenou robotou spokojné. Patrí im pochvala.

Kedysi bolo zvykom, že nielen za plotom je moje, ale v sobotu boli vypolievané a pozametané aj ulice. Meníme sa, chodíme po odpadkoch, ktoré hodia na zem naše deti, nebolí nás to. Veď v tejto dobe sa hrá iná muzika a je aj iná morálka.

Margita Bubeníková

Tvoríme s deťmi alebo netradičné veľkonočné vajíčka

Na tohtoročnú Veľkú noc a našich oblievačov sme sa pripravili tak trochu netradične. Keďže sme si chceli skrátiť dlhé chvíle nekonečnej zimy nejakou spoločnou aktivitou, napadlo mi, že by sme mohli robiť veľkonočné vajíčka. Ale z čoho, keď tri a pol ročné dieťa nezvládne maľovať na vyfúknuté vajíčka? Mohli by sme vyrábať vajíčka zo slaného cesta?! Nápad bol prijatý s veľkým nadšením. A tak sme sa vyobliekali do kuchárskych zásteriek a dali sme sa do toho.

Na slané cesto sme potrebovali: 2 hrnčeky vlažnej vody, 2 hrnčeky soli a 2 hrnčeky hladkej múky. Najskôr sme dali do misky vodu, v ktorej sme rozpustili soľ a pridali múku. Keďže bolo cesto ešte veľmi lepkavé pridávali sme múku dovtedy, dokiaľ cesto nenadobudlo konzistenciu podobnú plastelíne. Potom sme si urobili malé guľôčky, z ktorých sme vyformovali vajíčka. Dcérku tu veľmi bavilo a svojim malým valčekom bez problémov vyvaľkala tvar vajíčka. Potom sme si nastrihali ozdobné stužky, ktorými sme podľa vlastnej fantázie zdobili vajíčka. Prilepovali sme ich vodou. Ďalej sme na výzdobu použili slnečnicové semienka. Môžu sa však použiť aj klinčeky či guľôčky čierneho korenia, samozrejme, aj čokoľvek iné. Nakoniec sme nechali naše výtvory vysušiť voľne na podložke tak, aby úplne stvrdli. Ak by sme to chceli rýchlejšie, mohli by sa vysušiť i v rúre. Cesto sa dá aj zafarbiť temperovou alebo potravinárskou farbou.

A tak sme spolu gúľali, miesili a zdobili veľkonočné vajíčka a výsledok? Ten nenechal na seba dlho čakať. Oblievačov naše vajíčka potešili a vyčarili úsmev na tvári. A hlavne, zažili sme spolu pekný čas pri tvorivej aktivite. ***RP***

Oslobodenie obce

Jedným z najušľachtilejších ľudských snažení je úsilie o spravodlivosť. Jedným z najprirodzenejších práv človeka je právo byť slobodným. Jednou z najtragickejších súčastí histórie ľudstva sú udalosti, kedy človek musí brániť slobodu a spravodlivosť so zbraňou v ruke, keď si musí brániť svoju domovinu, svoju vlasť. Keď si musí brániť miesto, ku ktorému ho viažu tie najkrajšie spomienky, miesto, ktoré nadovšetko ľúbi. Miesto, kde sa narodil, kde žil a vychovával svoje deti. Miesto, kde sú pochovaní jeho najdrahší, svoju obec, svoj dom.

7. apríla 2015 si pripomenula naša obec sedemdesiate výročie od ukončenia druhej svetovej vojny v Beckove. Táto spomienka sa začala v základnej škole. Ako prvý vystúpil Beckovský spevácky zbor pod vedením Mgr. A. Ilavskej. Po úvodných piesňach pokračovali v programe žiaci ZŠ Beckov, konkrétne deti z divadelného krúžku. Úvodnou básňou, ktorú predniesla Soňka Pavlíková nasledovalo krátke divadielko, ktoré bolo vytvorené zo spomienok ľudí, ktorí prežívali časy druhej svetovej vojny ešte na vlastnej koži (pani Babulicová, pani Šatkovská, pani Koníčková). Boli to spomienky o tom, ako v našej dedine žili nemeckí vojaci. Kde mali svoj muničný sklad, ako sa správali k Beckovčanom. Ale aj spomienky z oslobodenia našej dediny. Ako sa vítali rumunskí a ruskí vojaci. Divadelná hra sa prelínala s týmito spomienkami, ktoré zozbierala žiačka Julka Babulicová. Po skončení prvej časti sa pokračovalo do parku. Pietny akt začal kladením venca pánom starostom Ing. J. Križanom a pani A. Kabelíkovou k pomníku padlých. Minútou ticha sme si uctili všetkých padlých. Nasledovala báseň v podaní pani J. Ježovicovej a príhovor p. starostu Ing. Jána Križana. Po vystúpení Beckovského speváckeho zboru sa pietny akt ukončil.

Za Kultúrnu komisiu napísala M. Stiežencová

Foto: Ľ. Babulicová

61. ročník Hviezdoslavovho Kubína

Každoročne sa naša základná škola zapája do celoslovenskej viacstupňovej súťaže v prednese poézie a prózy s názvom Hviezdoslavov Kubín - v našom regióne Podjavorinskej Bzince. Ani tento školský rok 2014/2015 nebol výnimkou. Po dlhej a u väčšiny žiakov aj zodpovednej príprave sa uskutočnili v mesiaci február triedne kolá v prednese poézie a prózy. Tí najúspešnejší recitátori z jednotlivých tried si neskôr zmerali svoje sily a schopnosti v školskom kole.

Žiaci boli rozdelení do troch kategórií a súťažili buď v prednese poézie alebo v prednese prózy.

Prvú kategóriu tvorili žiaci 2. až 4. ročníka a umiestnenie žiakov bolo nasledovné:

Poézia:

1. miesto (s postupom do obvodného kola do NMnV): Lívia Lukáčová (3. ročník)
2. miesto: Patrícia Gestingerová (4. ročník)
3. miesto: Nikola Hajdúšková (2. ročník) a Peter Pavlovič (3. ročník)

Próza:

1. miesto (s postupom do obvodného kola do NMnV): Adriana Laura Vanková (3. ročník)
2. miesto: Lívia Múdra (4. ročník)
3. miesto: Sabina Matláková (3. ročník) a Kristína Hazdová (4. ročník)

Druhú kategóriu tvorili žiaci 5. až 7. ročníka a umiestnenie žiakov bolo nasledovné:

Poézia:

1. miesto (s postupom do obvodného kola do NMnV): Magdaléna Kippel (7. ročník)
2. miesto: Peter Vacula (6. ročník)
3. miesto: Kristína Šutovská (5. ročník)

Próza:

2. miesto: Simon Bartek (5. ročník)
3. miesto: Romana Gestingerová (6. ročník)

Tretiu kategóriu tvorili žiaci 8. a 9. ročníka a umiestnenie žiakov bolo nasledovné:

Poézia + próza:

1. miesto (s postupom do obvodného kola do NMnV): Sabina Šidlová (8. ročník)
2. miesto (s postupom do obvodného kola do NMnV): Dominika Trebatická (8. ročník)

Dňa 10. marca 2015 sa v Mestskom kultúrnom stredisku v Novom Meste nad Váhom uskutočnilo obvodné kolo danej súťaže, ktorého sa zúčastnilo aj päť vyššie uvedených žiačok našej školy. Naša základná škola mala zastúpenie v každej kategórii. Dievčatám udeľujeme pochvalu za reprezentáciu našej školy a účasť na uvedenej súťaži. Dvom žiačkam súčasne blahoželáme k úspešnosti v obvodnom kole: Lívii Lukáčovej gratulujeme k 3. miestu v prednese poézie a Adriane Laure Vankovej k 2. miestu v prednese prózy s postupom na okresné kolo.

Dňa 30. marca 2015 sa v ZŠ nár. um. Ľ. Podjavorinskej v Bzinciach pod Javorinou konalo okresné kolo tejto recitačnej súťaže, na ktorom sme mohli vidieť a počuť tých najlepších recitátorov v novomestskom okrese. Jednou z 31 zúčastnených bola aj **Adrianka Vanková**, ktorá svojím prednesom podala výborný umelecký výkon, za ktorý bola odmenená nádherným 2. miestom vo svojej kategórii. Adrianke blahoželáme, ďakujeme za reprezentáciu školy a obce Beckov a prajeme veľa podobných úspechov i v ďalších školských rokoch.

Mgr. Miroslava Burzová

Ako prišla Jar

Snežikovi sa veľmi zapáčilo snežiť. A tak každý deň snežil a snežil. Vytváral nové a nové snehové vločky. Nebolo konca jeho sneženiu. Raz prišla k nemu pani Jar a vraví: „Počuj Sniežik, je čas aby si prestal snežiť, aby tvoje kráľovstvo išlo na čas spať. Musím prebrať teraz vládu ja.“ No Sniežikovi sa to vôbec nepáčilo a odvrkol: „Ja budem ďalej snežiť, nechcem ísť spať. Práve sa mi to zapáčilo a už mám končiť? Príď neskôr.“ Pani Jar odišla so zvesenou hlavou domov. Cestou začula hlásky snežienok. „Pani Jar, pani Jar, už nás tlačia hlávky pod snehom, je čas, aby sme vyšli von! Už prevezmete vládu vy?“ Pani Jar len ticho prešla okolo a smutne povedala: „Sniežik ma nechce pustiť k moci, nechápe, že je už čas.“ Snežienky zosmutneli a premýšľali, čo by sa dalo v tejto veci urobiť. „Pani Jar, skúste ešte raz ho pekne poprosiť a povedzte mu o nás.“ O pár dní pani Jar zase klope na ľadové dvere snehového kráľovstva. Sniežik už vedel, čo chce a rýchlo ju odbil: „Nie, ešte nie je čas na to, aby si prišla ty kraľovať.“ Už, už chcel zatvoriť dvere, keď tam pani Jar strčila ruku a povedala: „Daj mi chvíľočku.“ „Hovor, ale rýchlo.“ odvrkol Sniežik. „Jarné kvietky ťa prosia, aby si prestal snežiť, že pod toľkým snehom už ich bolia hlávky.“ „Odkáž im, že ešte musia vydržať!“ Pani Jar so slzami v očiach odchádzala… Nevedela, čo si počne. Zovšadiaľ cítila, ako sa korienky hmýria v zemi a nevedia sa dočkať jari. Vedela, že snežienky, fialky či púpavy už šteklia hlávky pod snehom. Dokonca sa aj slniečko snažilo predrať cez mraky, ale nedalo sa. Už všetko volalo po jari. Pyšný Sniežik nie a nie prestať. Nechcel predať svoju vládu pani Jari. Zabudol na to, ako sa učil snežiť. Ako bolo dôležité robiť to s láskou. A teraz namiesto lásky v jeho srdci vládla pýcha. Jarné kvietky šepkali pani Jari: „Skúste ešte raz.“ „Neviem, či to má zmysel, milé moje. Neviem, ako obmäkčiť srdce Sniežika.“

Pani Jar sa začala modliť, aby mohla dostať žezlo od Sniežika. Aby Sniežik pochopil, že je čas a aby prestal. Po niekoľkých dňoch sa rozhodla, že pôjde ešte poslednýkrát poprosiť Sniežika, aby jej dal žezlo a mohla vládnuť. A tak pani Jar opäť zaklopala na ľadové dvere. Klope prvýkrát, klope druhýkrát a nikto jej neotvára. Je tam akési ticho. Skúsila zaklopať tretíkrát o niečo silnejšie ako predchádzajúce dva razy. A vtom… akoby zázrakom sa jej dvere otvorili. Opatrne potichu vstúpila dnu. Bola tam veľká zima. Všade dookola samé ľadové steny, ľadové podlahy, cencúľové závesy. Ľadová krása. Pani jar sa toľko obzerala, že skoro zabudla na čo vlastne prišla. Zakričala: „Haló, je to niekto?“ Vtom začula tiché vzdychanie. „Ach, jaj, joj.“ „To si ty, Sniežik?“ Spýtala sa váhavo Jar. „Áno. Poď ďalej, Jar. Ideš ako na zavolanie.“ „Ale veď doteraz si ma nechcel ani len vidieť.“ „Nie nechcel, ale pozri, čo sa mi stalo. Som chorý, nevládzem ani rozprávať, bolí ma hrdlo, mám nádchu, kašeľ, teplotu. Nemôžem už viac snežiť. Na, tu máš žezlo a choď. Choď prebudiť k životu všetko, čo treba. Môj čas už skončil…, vidíš, nechcel som prestať, tak to mám za to, eh, eh, veď, čo si iné zaslúžim. Uvedomil som si, že som bol veľmi pyšný na svoju prácu. A zabudol som opäť na to najdôležitejšie. Na lásku. Viem, že už nemám milovať len svoj prácu, ale že mám pozerať aj na iných a na to, čo je dôležité pre kvietky a celú prírodu. Nemôžem, eh, eh… Hapčí! Nemôžem byť, ha-ha-ha hapčí, sebecký. Ber žezlo a choď.“ Jar celá natešená zobrala žezlo a utekala k dverám. Vtom sa zastavila. Ach, veď ho tam nemôžem nechať len tak. Takého chorého. „Sniežik!“ zvolala. „Ešte si tu?“ čudoval sa Sniežik. „Áno, vrátila som sa, lebo ti chcem pomôcť. Keď teraz prevezmem vládu, rozkvitnú prvé kvietky. Včielky ich začnú opeľovať. Vyrobia prvý med, a ten ti donesiem. Má zázračnú moc. Prvý med uzdraví každú chorobu.“ „To by si pre mňa urobila?“ potešil sa Sniežik. „Áno.“ „Tak už ale rýchlo bež. Nech kvietky už nebolia ich hlávky a nech slniečko roztopí sneh.“ A tak sa aj stalo. Keď kráľovná Jar vyšla zo snehového kráľovstva, slniečko hneď dostalo silu, aby odohnalo mraky. Začalo silno svietiť. Roztopilo všetky ľady a snehy. Prvé kvietky povystrkovali svoje hlávky. Všetko zažiarilo na zeleno. Všade to len tak hralo jarnými farbami a hemžilo sa životom. Prebudila sa aj včielky. Opelili prvé kvietky. A s prvým medom pani Jar bežala k Sniežikovi. Ten bol v horúčkach už niekoľko dní. Ani poriadne nevnímal. Kráľovná Jari sa mu tichým hláskom prihovorila: „To som ja, vypi to.“ Ako to vypil, hneď mu ustúpila teplota a cítil sa lepšie. „Tak, a teraz môžem ísť spať jarným spánkom.“ A sniežik sa uložil do svojej ľadovej postieľky a zobudí sa až po jeseni, keď znova on preberie svoju vládu. Ako sa ukladal, zamával pani Jari a zakričal: „Ďakujem!“ ***RP***

Kresba Janka Horečná

Vôňa mamy - ku Dňu matiek

„Maminka, prečo tak voniaš?“ – spýtala sa ma raz večer moja dcérka s úsmevom, keď som prišla k jej posteli. Moja odpoveď bola: „Lebo som sa umývala takým voňavým sprchovým gélom.“ V tej chvíli som si uvedomila, že každá mama vonia svojim deťom. Čím to je? Je to skutočne tým, že sa umýva, alebo je tam za tým niečo iné? Každý dom či byt má svoju vôňu. Často máme niektoré vône zviazané s nejakou príjemnou predstavou. Myslím, že si dobre pamätáme, ako voňala naša mama, či ako vonia náš manžel. Dokonca som počula, že bábätká, keď sa narodia, vedia podľa vône spoznať svoju mamu. Aj prsník mamy nájdu podľa vône, pretože zo začiatku ešte nevidia. Vôňa, a hlavne vôňa mamy, hrá v našom živote dôležitú úlohu. Je to krásne, že naše deti nás poznajú podľa vône.

Ale moja otázka je: Voniame svojim deťom aj svojim správaním a príkladom v živote? Byť mamou je skutočne náročné. Byť kuchárkou, upratovačkou, zdravotnou sestrou, vychovávateľkou, psychologičkou či šoférkou v jednom je niekedy skutočne náročné. A pritom všetkom máme voňať našim deťom. Veď koľkokrát sme nervózne, unavené a nechce sa nám nič. Koľkokrát už máme toho dosť a chceli by sme ujsť od tohto stereotypu. A je tu ďalšia požiadavka, voňať svojim správaním. Je to požiadavka na to, aby sme si budovali dobrý vzťah k našim deťom. Pán Boh nás na to ako ženy stvoril. On mohol použiť muža na to, aby bol matkou. Ale rozhodol sa to urobiť inak. Stvoril ženu s citlivým srdcom a pracovitými rukami. Preto sa v tomto kolotoči povinností máme my mamy správať k deťom s láskou. Alebo sa o to môžeme snažiť, ale samy od seba to nedokážeme. Ale ak bude náš život prevoňaný láskou k Bohu, potom budeme aj my tou vôňou Kristovou, ktorú budú cítiť naše deti i ľudia okolo nás.

Možno si však poviete – veď to nikto nevidí a nik neocení… Ale opak je pravdou, Boh to vidí. Vidí do našej domácnosti, do nášho vnútra. Vidí, ako sa rozprávame s deťmi. Vidí, ako varíme obed, upratujeme, perieme. Vidí, ako napriek únave sa ideme hrať s deťmi. Vidí, ako im utrieme slzu, keď spadnú. Vidí, ako v noci vstávame k ich postieľke. Vidí, ako sa objímame a láskame. Náš Pán vidí, čo všetko pre naše deti robíme. Tak, ako sa v Božom Slove v Liste Filipským píše – je to Bohu milá, príjemná obeť rozkošnej vône. Poslanie mamy je celoživotná obeť. Obeť, ale krásna a zmysluplná. Obeť, ktorá stúpa hore a vonia Bohu. Obeť, ktorú cíti i čisté detské srdce.

Až dnes, keď som aj ja mamou, si uvedomujem a nielen cítim, ale už aj vidím tú obeť, ktorú naše mamy pre nás robili. A tak je namieste poďakovať našim mamám a povedať, že vaša obeť nám voňala. Ďakujem, mami, za tvoju vôňu.

RP

Prišla jar

Prišla už jar, milý čas,
opustila zima nás.
Tráva, kvietky milené
zo sna sú zobudené.
Stromy puky vyhnali,
kvietky sa rozvoňali
a oráčom na poli
škovránok krásne šveholí.
My sa máme radovať
a veselo si spievať,
že vzkriesený Kristus Pán
večný život dáva nám.

Elena Tupá, žiačka 6. ročníka
ev. ľudovej školy v Beckove.

Listovaním v starších vydaniach evanjelickej tlače som našiel túto báseň. Elena Tupá bola sestra Viliama Tupého, žila v Hlohovci a zomrela v novembri 2014 ako 83-ročná. ***Ľ. Paulus***

Zatmenie Slnka

Pripomíname, že v piatok 20. marca 2015 v dopoludňajších hodinách sa dalo pozorovať čiastočné zatmenie Slnka, ktoré u nás trvalo cca od $9,^{40}$ do $12,^{00}$ hod. Slnko bolo prekryté asi na 60%. Predchádzajúce zatmenie Slnka prebiehalo 4. 1. 2011 a nasledujúce bude 10. 6. 2021, 25. 10. 2022 a 12. 8. 2026. Zhodou okolností pred polnocou začal aj prvý jarný deň. Zdroj: tasr, internet ***(b)***

Spoločenská kronika

NARODILI SA: Ela Gábová, Rebeka Lukačovičová, Lucia Ševčeková, Stanislav Drahoš

BLAHOŽELÁME

50 rokov: Jaroslav Blatnický, Viera Medňanská

55 rokov: Vladimír Sládek, Tibor Vorobjov, Eduard Bubeník, Ing. Iveta Kováčiková, Danka Hladká, Ing. Blanka Križanová

60 rokov: Eva Úradníčková

65 rokov: Ing. Adrián Endel, Rudolf Buday, Štefan Opat

70 rokov: Anna Trebatická, Drahotína Macejková, Zdena Paulusová, Jozef Vlna

75 rokov: Milan Záhumenský, Zoltán Kamaráš, Anna Gregorová

Rozlúčili sme sa:
Veronika Bučková, Anna Kollárová, Jozefína Fandrová, Anton Uherčík

Pripravila Anna Benková

SPOMÍNAME – Samuel Pavlík

Čas plynie, už nie si medzi nami, no v srdciach a spomienkach žiješ stále s nami. Zavrel si oči, utíchol tvoj hlas, mal si rád život a všetkých nás. Spi sladko, snívaj svoj večný sen, v modlitbách budeme s tebou deň čo deň.

Na Samuela Pavlíka, ktorý zomrel 8. apríla pred 10-timi rokmi vo veku 69 rokov spomínajú manželka Eva, švagriná Elena, krstná dcéra Danka Gurišová s manželom a dietkami, Vierka a Karol Medňanský a ostatná rodina.

SPOMÍNAME – Ivan Paulus

Dňa 4. apríla 2015 uplynulo 10 rokov od úmrtia môjho manžela a nášho otecka a deduška Ivana Paulusa. Stíšme sa na chvíľku a ktorí ste ho poznali, venujte mu s nami tichú spomienku. S láskou a vďakou manželka Zdenka, dcéry Evka a Zdenka s rodinami.

Spomienka po roku na sestru Juvenciu

Uplynul rok, čo odišla naša sestrička Juvencia Vargová. Všetci si dobre pamätáme na jej milú a vždy usmiatu tvár. Mala rada poriadok, bola pracovitá a spoľahlivá, pred rokmi viedla celý charitný dom. Pomáhala každému, nerobila rozdiely medzi ľuďmi a mala rada deti. Do Beckova nastúpila roku 1969 a zostala až do konca, keď so sestrami odišla do Belušských Slatín, kde aj po dvoch rokoch umrela 28. 4. 2014.

Navždy zostane v našich srdciach. ***Jej Beckovčania***

Za Veronikou Bučkovou

Odišla náhle, len vo veku 66 rokov 15. marca 2015, presne dva mesiace po svojich posledných narodeninách. Ona, ktorá odprevádzala už roky našich zosnulých na ich poslednej ceste, sa k nim sama pripojila. Po 30-tich rokoch života v Beckove sa vrátila do svojho rodiska, do Hornej Súče, aby spočinula pri svojich rodných. Pracovala v Trenčíne – najprv v Ľudotexte, a potom na pošte ako doručovateľka. Vychovala dve deti, Vierku a Štefana, tešila sa z vnúčat Moniky a Erika. Všestranne aktívna žena nezaháľala ani na penzii, otvorila si pohrebníctvo, pomáhala obci, pracovala na hrade, angažovala sa v ZO Jednoty dôchodcov, písala do Beckovských novín… Ochotná, pracovitá a priateľská. „Komu by napadlo, že práve ona bude prvým človekom, s ktorým sa rozlúčime v tomto roku? Aj keď zdravotné problémy jej strpčovali život už od minulého leta, nikto netušil, že marec bude časom jej rozlúčky s týmto svetom. Zabezpečili jej liečenie, ale Božia vôľa všetky snahy blízkych skorigovala, až nadišiel čas jej odchodu. A tak Dom nádeje (v Hornej Súči) sa stal pre ňu… NÁDEJOU na šťastný život vo večnosti…“ (cit. z príhovoru na pohrebe).

Zostane dlho v srdciach a mysliach tých, čo ju poznali a mali radi. ***DB***

Beckovskí včelári: SAMUEL TUPÝ

K najstarším beckovským včelárom povojnového obdobia patril roľník a záhradkár Samuel Tupý (na fotografii z roku 1968). Narodil sa v Beckove v roľníckej rodine Pavla Tupého a Anny, rod. Ondrejovičovej. Mali 4 deti, Želmíra sa vydala za Jozefa Paulusa ml., Viktória (1919) umrela slobodná vo veku 25 rokov na zápal mozgových blán, slobodní Samuel (17. 3. 1924–31. 10. 1989) a Viola zostali bývať v rodičovskom dome a spoločne sa starali o rodičov. Mama umrela 77-ročná a otec 92-ročný. Samuel Tupý po skončení ľudovej školy pracoval ako roľník najskôr s rodičmi, po vstupe do JRD robil v rastlinnej výrobe a všade, kde bolo treba – na výstavbe budov JRD, sadil kvety v areáli JRD (na fotografii). Do penzie odišiel z vrátnice JRD, kde robil v neskorších rokoch z dôvodu zhoršenému zdravotnému stavu.

Včeláriť začal ako mladý muž, jeho učiteľom a poradcom bol Jozef Vaško, ktorý sa staral aj o včely v JRD, s ktorými spoločne chodili kočovať. Samuel Tupý mal vzťah aj k ovocinárstvu, v beckovskom chotári štepil stromy a staral sa o studienky.

V poslednom roku života vlastnil 18 včelích rodín, z ktorých po jeho smrti zahynulo 14 a do jari padli aj ostatné… Včely mal v záhrade. Bol organizovaný v Slovenskom včelárskom zväze. **Zomrel pred 25-imi rokmi** vo veku 65 rokov.

D. Badžgoňová, foto: archív BN

M D Ž 2015

Je utorok 3. marec 2015. Krátko pred 16,00 hod prichádza do našej obce autobus označený MDŽ, aby odviezol dámy, ktoré prijali pozvanie SMER-u SD na oslavy MDŽ do Športovej haly v Novom Meste nad Váhom. Z Beckova sme boli len štyri, ale naše rozhodnutie sme neoľutovali. Športová hala bola preplnená. Oslavy začali o 17,00 hod. Moderátormi boli Katka Brychtová a Martin Nikodým. Ako prvá nás pozdravila spevácka skupina La Giolia. Po nich prišli na pódium so svojimi gratuláciami predseda vlády Róbert Fico, predseda parlamentu Peter Pellegrini a podpredseda strany SMER SD Pavol Paška. Pán Róbert Fico zároveň odovzdal ocenenie p. **MUDr. Eve Bognárovej** za celoživotnú prácu v zdravotníctve, ktorá napriek svojim 77 rokom ešte stále vypomáha na pohotovosti. Druhou ocenenou bola p. **Anna Ištoková**, ktorá bola 20 rokov starostkou v Čachticiach, a práve jej zásluhou bol zrekonštruovaný Čachtický hrad a zostal majetkom obce. Potom nasledovalo úžasné tanečné vystúpenie tanečnej umeleckej skupiny Čarovné ostrohy. Toto milé kultúrne podujatie – oslavy MDŽ – zakončil piesňami Vašo Patejdl so skupinou. Pri odchode zo športovej haly každá dáma bola obdarovaná krásnou červenou šípovou ružou a trojicou kartičiekvou s blahoželaním od Róberta Fica, Róberta Kaliňáka a Mareka Maďariča s úryvkom zo Sládkovičovej Maríny. Plné dojmov a umeleckých zážitkov nás autobus odviezol naspäť domov. ***Ing. M. Mináriková, ZO JDS v Beckove***

BLAHOŽELÁME

Dňa 26. apríla 2015 oslávila **životné jubileum 60 rokov** pani Mária Nemčeková.

Milá Merika,
Nech Ti stále slnko svieti
v oknách Tvojho domova,
aj keď mráčik zastrie ho,
zažiari Ti odznova.

Všetko dobré k Tvojmu sviatku,
prijmi naše želanie,
nech Ti šťastie, zdravie, láska,
nablízku vždy zostane.

K tomuto krásnemu jubileu Ti všetko najlepšie prajú a zo srdca blahoželajú Tvoji bývalí kolegovia z obecného úradu a prevádzky.

Cena OTO 2015 pre Pavla Dvořáka

Mnohých priaznivcov známeho slovenského historika Pavla Dvořáka (13. 5. 1937) iste potešilo, že v populárnej diváckej ankete OTO 2015 (Osobnosť televíznej obrazovky), ktorá sa v tomto roku konala už po 15-krát, získal Cenu týždenníka Život za filmy z cyklu Hľadanie stratených svetov, ktorú mu v novej budove SND 14. marca 2015 slávnostne odovzdala šéfredaktorka časopisu Život Renáta Klačanská.

Na stránke Vydavateľstva Rak **sa Pavel Dvořák vyjadril**: „..mnoho prítomných bolo asi prekvapených. Zdalo sa mi dokonca, že prekvapení boli aj moderátori súťaže, Adela Banášová a Matej Sajfa Cifra. …ale potlesk divákov svedčil tom, že vedia, o čo ide. Že cenu dostáva história a ja len ako jej malý hovorca. Že medzi príbehy mladých ľudí o žeravej súčasnosti sa votrela sivovlasá disciplína veľkých a overených drám.“ http://vydavatelstvorak.tumblr.com/post/113854761931/moj-oto-2015

Cenu získal Pavel Dvořák za 21. a 22. film z cyklu Hľadanie stratených svetov – za Čiernu kráľovnú (podľa knižky Daniely Dvořákovej) a Sicílski králi na uhorskom tróne. Gratulujeme! ***DB***

OSLÁVILI DEVÄŤDESIATE NARODENINY

Patrí sa, aby aj sociálna komisia pri OZ mala na pamäti našich najstarších jubilantov, tobôž, keď ich v tomto roku máme až sedem – áno, až sedem seniorov oslávi v roku 2015 svoje 90. narodeniny a tri obyvateľky budú mať 92 a jedna 93 rokov. Prvé dve vám práve predstavujeme – začiatkom roka, 24. februára, to bola p. Mária Tunegová a 4. marca p. Justína Mináriková.

MÁRIA TUNEGOVÁ

Svoje krásne okrúhle narodeniny oslávila Mária Tunegová posledný februárový týždeň, v utorok, v kruhu rodiny – obe dcéry Elenka a Marienka s rodinami prispeli mamičke a babičke k radostnému priebehu tohto mimoriadneho dňa. A pretože je z dobrého koreňa – nebývala chorá, tak je možné, že o desať rokov oslávi ešte okrúhlejšie jubileum…

Na návštevu sme prišli dve, sociálna pracovníčka Dana Badžgoňová a členka SK Petra Šutovská s mladšou dcérkou, ktorá sa veľmi zapáčila štvornohému kamarátovi našej hostiteľky. Prvé spomienky p. Tunegovej patrili manželovi, ktorý svoju rodinu opustil náhle, krátko po 50-tych narodeninách. Strašná skúsenosť, z ktorej sa rodina dlho nevedela spamätať, bolí aj po 40 rokoch. Elemír Tunega bol Beckovčan, jej spolužiak, len o rok starší. Rada si spomína na svoju svadbu – bola krásna, muzika im hrala celý týždeň, veď skoro celá rodina Bánovská, jej bratia a bratranci, boli samí muzikanti. Manželia si kúpili dom na hlavnej ulici od notára odchádzajúceho z obce a mali spolu dve dcéry, Elenku a Marienku.

Pani Mária pracovala rôzne, aj v AVE v Beckove a do penzie išla z Obalu v Novom Meste nad Váhom. Bola zo šiestich detí, dnes žije len brat Michal Bánovský. Spomínala nám, že v mladosti rada spievala so skupinou asi tucta šikovných dievčat v kostole. Dokonca učiteľ a organista katolíckej školy sa z nich pokúsil urobiť spevácky zbor…

Dnes sa pani Mária usmieva. Spomienky na mladé roky obveseľujú jej starú myseľ, baví sa na dávnych šibalstvách. Spomína na svoje dcéry, na ich rodiny – a je im vďačná za každú pomoc, za všetko, čo pre ňu robia. Elenka príde skoro každý deň, nakúpi, postará sa. Pani Tunegová je spokojná, lebo je vo svojom

dome, má opateru, ak potrebuje, spoločnosť verného psíka, záhradu, v ktorej si čo – to dopestuje za pomoci detí. Býva sama, ale nie je opustená, a tento spôsob života jej vyhovuje. Teší sa, že pri takejto opatere dožije do stovky. Nenudí sa, každodenné úkony, dom so psíkom aj záhrada ju zamestnajú na celý deň.

Dana Badžgoňová

JUSTÍNA MINÁRIKOVÁ

Pani Justína Mináriková svoje krásne jubileum – 90 rokov – oslávila v novučičkom zariadení pre seniorov v Novom Meste nad Váhom, kde od 30. januára 2015 má svoj nový domov. Nový, vlastne najnovší, lebo je to už tretie zariadenie, do ktorého prišla bývať. Od júna 2006 do júna 2012 žila v ZOS v Čachticiach, potom sa rozhodla vrátiť domov, do Beckova, chvíľu pobudla u jedného i druhého syna a chvíľu u dcéry, až sa rozhodla odísť do domova dôchodcov v Hrachovišti, kde bola od 4. februára 2014 a koncom januára 2015 sa presťahovala do Zariadenia pre seniorov v Novom Meste nad Váhom. Takže – aj cestovateľka. A do nového domova sme jej prišli zagratulovať presne na deň jej 90. narodenín, 4. marca – ako môžete vidieť na fotografii.

Pani Mináriková, kde bolo najlepšie? Najlepšie bolo v ZOS v Čachticiach, bolo nás tam 16, boli sme ako rodina. Potom dvihli poplatky, 550 eur bolo veľa platiť, preto som odišla domov, k deťom, a potom do Hrachovišťa. Vtedy som sa išla pozrieť aj do Čachtíc, ale mali plno. Tento nový domov je krásny, som na dvojke na 4. poschodí. Mám tu blízko rodinu, chceli, aby som bývala v Meste. Je tu lekár, 24-hodinová opatera, všetko pre starého človeka – len som medzi cudzími ľuďmi…

Myslíte si, že ešte zmeníte adresu prechodného pobytu? Zostanem, zubatú počkám už tu. Ona ma nemôže nájsť, keď takto uchodím z jedného miesta na druhé…

Kedy ste prišli do Beckova? Pochádzam z Čadce, mala som tri sestry a brata. Otec bol súkromník, stolár a mama domáca. Do školy som chodila 8 rokov a ešte 2 roky do poľnohospodárskej školy v Čadci. Po škole som cez vojnu slúžila rok v Nemecku v poľnohospodárstve, potom 3 roky v Čechách v Lysé nad Labem, v záhradníctve som sadila stromy. Vrátila som sa domov a sestra Magda ma zavolala robiť do Hydrostavu v Trenčianskych Bohuslaviciach, kde pracovali aj chlapi z Čadce. So sestrou sme bývali v Beckove u Brunovských. Robila som v kuchyni. Do Bohuslavíc sme chodili cez Váh na hájove. Tu som sa zoznámila s Beckovčanom Rudolfom Minárikom. Bol strojník, pracoval s parným strojom. Svadbu sme mali v roku 1948. Aj sestra sa vydala za syna domácich, Tóna.

Aký bol váš manžel? Manžel Rudolf Minárik (29. 10. 1923 – 6. 6. 1967) bol muzikant, predčasne umrel v dôsledku tuberkulózy. Narodili sa nám tri deti – Marian, Mária a Rudolf, ktoré sú dnes už všetky na dôchodku. Manžel pracoval v Slovliku v Trenčíne, kde som sa zamestnala aj ja, deti boli ešte malé. Striedali sme sa na tri smeny, robili sme aj 16-tky, aj soboty - nedele. Spočiatku sme bývali u pani Vaškovej, ktorá bola krstná mama mojich detí (ulička za zhoreniskom), potom v Zemianskom Lieskovom, kde sme bývali asi 8 rokov a neskôr sme si kúpili dom na pošte od p. Kučerovej, ktorá odišla k dcére do Bratislavy. V dome zostala pošta… Manžel bol hudobník. Hrával v beckovskej dychovke na trubku už ako mladý chalan. Učil sa hrať od starších muzikantov, ako boli Hubina, Bánovský, ale do hudobnej školy nechodil. Aj naše deti Mária a Rudo sa naučili hrať, dcéra na gitaru a syn chodil 5 rokov do Nového Mesta nad Váhom do ĽŠU na klarinet, kde hrával v školskej dychovke.

Máte tiež hudobné nadanie? Nie, nemám, ale bavili ma ručné práce, vyšívala som obrazy, obrusy, aj štrikovala. Raz som mala na výstave vyšívaný obraz Pražského hradu. Veľmi rada som čítala knihy, teraz už len časopisy a noviny. Pokiaľ sa dalo, zberala som liečivé bylinky na čaje. Naučila ma to moja bývalá suseda a kamarátka Balažovičová. Zaobstarala som si aj odbornú literatúru.

Kde ste pracovali, keď deti odrástli? Pracovala som v konzervárňach v Novom Meste nad Váhom, jedenásť rokov som robila v Trenčíne v liehovare Slovlik, krátko v beckovskom hoteli ako pomocná kuchárka a ešte 5 rokov v beckovskej AVE.

Aké problémy vás priviedli do zariadenia? Mala som svoje zdravotné problémy, ktoré som za pomoci rodiny vyriešila odchodom do domova. Dnes sa cítim normálne, hoci mám cukrovku a s ňou súvisiace problémy so srdcom a cievami, tlakom. Lieky mi pasujú, dodržiavam diétu, je tu vynikajúca opatera. Dbám o svoje zdravie, čítam o diéte, stravovaní, viem sa udržať. Cukrovku mám od 54 rokov, stále ju udržiavam tabletkami.

Aké je to mať 90 rokov? Odpoveď sa skrýva medzi riadkami. Pani Justína Mináriková je disciplinovaná, zmierená so svojím životom. Skúsená obyvateľka domovov usmerňuje aj svoje spolubývajúce. Niežeby nemala na veľa vecí ťažké srdce, ale vie, že čas na riešenie problémov už dávno pominul, a tak si užíva krásne chvíle rodiacej sa jarnej prírody. Veď stačí vyjsť z vrátnice – a hneď sa pred človekom otvára cesta do parku. Každým dňom pribúda púčikov na stromoch, štebotu vtáctva, slnečného tepla. Život ide ďalej aj po deväťdesiatke, aj v zariadení – ako povedala – medzi cudzími. Jar zavíta všade a každý rok.

Nafotila 4. 3. 2015
a rozprávanie zapísala 9. 4. 2015
Dana Badžgoňová.

Z OBECNEJ KRONIKY – ROK 1945 *Strany č. 157 až 162.*

(157) V tomto roku skončila najstrašnejšia vojna dejín. Nemecko bezpodmienečne kapitulovalo 7. 5. 1945 (v pondelok) – ráno o 2 hodine 41 minúte bola podpísaná kapitulácia v malej škole, kde mal generál Eisenhower hlavný spojenecký stan. Obec Beckov od začiatku tohto roka až do oslobodenia obce vojskom rumunským, ktoré došlo do obce ženúc pred sebou okupantské germánske vojsko, bola obsadená, t.j. okupovaná nemeckým vojskom, ktoré sa ubytovalo nielen v súkromných budovách, ale malo obsadené od Vianoc 1944 školy, hostince, aj niektoré úradné miestnosti majúc veliteľstvo v úvernom družstve a v byte štátneho cestmajstra. Nemci nútili nielen na práce zákopové do Nového Mesta nad Váhom, ale aj v Beckove nútili robotníkov do prác opevňovacích nielen na úseku vstupu do obce, ale aj okolo hradu a pracovať museli na ich príkaz i ženské pracovné sily.

(158) Ťažké obete muselo prinášať obyvateľstvo a odoprieť požiadavky Germánov bolo nebezpečné. Každý však vedel dobre, že už sa blíži oslobodzujúca ČA, a preto v srdciach s nádejou a vierou túžobne čakal ľud na oslobodenie. Germánov v Beckove ubytovaných prenasledujúce rumunské letectvo dňa 4. apríla ráno okolo 9. hodiny, a potom v tenže deň asi o 2 hodiny neskôr, bombardovalo. Pravdaže, utrpelo škody aj civilné obyvateľstvo, a to ako na majetku, tak i na životoch. Bombardovaním na majetku utrpeli škodu Anton Šimko, Karol Pavlovič, Emil Vavro, vd. Júlia Rumánková, Ján Kováčik, Štefan Mlčúch, Jozef Špánik (7) a iní, ktorí však nežiadali náhradu od súkromnej dobročinnosti. Hore uvedeným bola MNV zozbieraná v obci

(159) suma 31.100 Kčs, ktorá im bola rozdelená ako náhla pomoc spoluobčanov. Na zdraví a životoch boli poškodení: (mená chýbajú – ale vieme, že to boli Ján Tupý a mal. Nella Striežencová). Do improvizovanej civilnej nemocnice boli dopravení ranení občania i z okolitých obcí a ranné služby im poskytoval prof. Dr. Ladislav Bolcek (v obci s rodinou evakuovaný z Bratislavy). Ustupujúce germánske okupantské vojská poškodili vo veľkej miere najmä roľníkov, ktorým pobrali kone, vozy, krmivo, atď. V týchto najťažších dňoch mnoho občanov sa uchýlilo do lesov v okolí obce. Avšak už 9. IV. 1945 mal pred verejnú schôdzku Miestny národný výbor, ktorý sa zišiel z iniciatívy vdp. Juraja Kočického, ev. a. v. farára v Beckove.

(160) Členovia tohto spoločného národného výboru boli: 1. Martin Adamovič, 2. Ľudovít Kolár, 3. Jozef Tupý, 4. Július Čikel, 5. Samuel Čikel ml., za stranu pravicovú náhradník Štefan Ondrejovič na Rádku. 6. Vdp. Juraj Kočický, ev. a. v. farár, 7. Pavol Wiener, 8. Ondrej Masarik, 9. Štefan Kolár, 10. Karol Bôrik, za stranu demokratického stredu náhradník Samuel Bončo. 11. Pavol Kročitý, 12. Jozef Fiedler, 13. František Krúpa, 14. Štefan Rýzner, 15. Jozef Slíž za stranu ľavicovú, náhradník Štefan Gavač. Miestny národný výbor bol potom voľbou, t.j. ľudovým hlasovaním 31. V. 1945 znovu volený, lebo prvá voľba z 13. V. 1945 vedená delegátmi ONV v Novom Meste nad Váhom pánom tajomníkom KSS Rud. Latkom (Satkom?) a pánom tajomníkom Demokratickej strany Boh. Chovanom bola zrušená následkom odvolania. Avšak značnejšie premeny nenastali.

(161) Miestny národný výbor chopil sa obetavej práce jak na poli verejnej správy, vedenia obecného hospodárstva, ochrany záujmov celého obyvateľstva a všetkých úkolov v obore práce rekonštrukčnej. Zásobovanie obyvateľstva, zásobovanie osloboditeľskej bratskej ČA a iné bežné veci boli ťažkými úkolmi, ktoré MNV zdolal zdarne. V obci gestapom surovo týraní a zavraždení dvaja partizáni usmrtení 2. XII. 1944 boli slávnostným spôsobom pochovaní 19. V. 1945. Zvlášť okázalo a krásne bol oslávený prvý máj 1945 za spoluúčasti v obci prebývajúcich vojakov bratskej ČA. Slávnostnú reč mal dp. Juraj Kočický, ev. a. v. farár a hlavne spolupráca MNV a hlavne jeho voleného tajomníka Štefana Kollára bola veľmi pekná.

(162) Záložníci povolaní k nastúpeniu služby vojenskej 24. V. 1945 boli dopravení MNV autom do Turč. Sv. Martina. Šlo ich 54. Práca rekonštrukčná, menovite oprava ciest a stavba mostu cez Váh na Nové Mesto nad Váhom bola vedená MNV a obetavo konali svoje úkony najmä tunajší roľníci – povozníci, ktorí bez odmeny na viac dní a niekoľkokrát šli s poťahom – konským záprahom i volským, do lesov až do Hôrky i ďalej a vozili do N. Mesta n. V. , poťažne k Váhu tým smerom. Úroda obilia v r. 1945 bola dosť slabá, čoho príčinou bolo nedostatočne obrobené polia, škody spôsobené vojskom a tiež nepriaznivé podmienky poveternostné. Žatva a mlatba bola riadne prevedená, ako roľníci taktiež aj robotníci učinili všetko možné a neľutovali najväčšiu námahu a žatvu skoro ukončili.

Pokračovanie. Kazimír Ilavský, kronikár 1939-1947. ***Prepísala DB.***

Krížová cesta Valérie Beňovej

Napriek nadpisu neľakajte sa, nečakajte rozprávanie o veľkých rodinných či osobných tragédiách. Ide o niečo celkom iné – o šikovné ruky pani Valérie Beňovej, rodenej Maslovej, ktorá vo voľných chvíľach, hlavne tých zimných, sa venuje vyšívaniu. A KRÍŽOVÁ CESTA ju oslovila viac ako iné témy – vyšila 14 výjavov, ktoré si našli miesto v predsieni jej bytu.

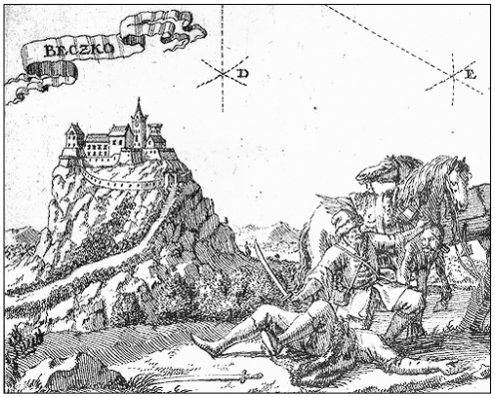
Nie sú to jej prvé výšivky. Valéria Beňová začala vyšívať ako 55-ročná, aby dokázala, že nové veci sa dajú naučiť v každom veku. Prečo vyšívanie? Ako sama hovorí, potrebuje si niečím zamestnať ruky a ručné práce - vyšívanie, pletenie či šitie, sú na to ako stvorené. „Toto sú ručičky po mame a otcovi, mama krásne šila, aj tato bol veľmi zručný, urobil elektriku, ale aj kuchyňu, ktorú nikdy nevymením alebo brúsil motyky susedom.“ Jej manžel Ing. Jaroslav Beňo má pre tieto záľuby pochopenie, veď sám maľuje – obývačku zdobí jeho maľba Trenčianskeho hradu. Ostatné porozdával. Výšivku Poslednej večere podľa Leonarda spod rúk pani Valérie ste mohli vidieť na výstave v klube dôchodcov v roku 2012. Ak by si niekto myslel, že manželia Beňovci trávia čas na penzii len sedením pri televízii a ručnými prácami, celkom určite sa mýli. Najväčšou vášňou domáceho pána je záhrada – zelenina a ovocné stromy, ale aj fotenie a panej záhradka a spracovávanie jej plodov i čítanie kníh. Popri tom je aktívna členka ZO JDS v Beckove. Či sa im cnie za prácou v armáde SR? Ani nie, 28 rokov pre pána podplukovníka a 36 rokov práce civilnej zamestnankyne stačilo. A Jaroslavovi Beňovi treba prirátať ešte osem rokov služby doma pri opatrovaní chorej svokry. Dnes majú čas na seba, na svoje záľuby, výlety, dovolenky, alebo pečenie a varenie – a predovšetkým čas na rodinu a priateľov. Ani sa tomu veriť nechce, ale začiatkom budúceho roka oslávia svoje 70-te narodeniny a v auguste krásne 40-te výročie sobáša! Možno zase pozvú na návštevu aj Beckovské noviny. ***DB***

Rozhlasové vysielanie o Beckovskom hrade

Takmer pred rokom RTVS Rádio Devín odvysielalo 24.5.2014 o 11. hodine reláciu o Beckovskom hrade v rámci cyklu Hrady a zámky na Slovensku, ktorú pripravuje redaktor Peter Turčík. Ak ste ju nestihli, nič sa nestalo, stačí si otvoriť link http://devin.rtvs.sk/clanok/26784?name_url=hrad-beckov, kde si môžete stiahnuť k vypočutiu rozhovor o našom klenote s poprednými slovenskými historikmi – s Danielou Dvořákovu z Historického ústavu SAV a Ivanom Mrvom z Univerzity Cyrila a Metoda v Trnave.

Rozprávanie začína legendou so známym „do roka a do dňa!“, ktorú rozšíril Alojz Medňanský v roku 1844 vo svojom známom diele Malebná cesta dolu Váhom. A končí tiež jeho rozprávaním o osude obce v podhradí v novších časoch. V rozhovore sa postupne dozvieme o osídlení obce a jej okolia od dôb paleolitu po súčasnosť, o stavbe hradu, jeho mene, vlastníkoch, o postavení mesta Beckov ako civitas murata, o Matúšovi Čákovi, Stiborovcoch, Bánfiovcoch, Turkoch, Jakubovi Haškovi, o dedičoch hradu a panstva v podhradí – o šiestich vlastníkoch združených v komposesoráte vzniknutom v roku 1648, o vedutách, archeologických bádaniach, turizme… o jeho postavení na Považí a v Trenčianskej stolici v priebehu tisícročia. Po vypočutí získate veľmi veľa užitočných informácií z histórie nášho hradu a obce od renomovaných odborníkov, čo je pre záujemcov o našu históriu k nezaplateniu. ***DB***

Najstaršie vyobrazenie Beckovského hradu spomínané v relácii – Justus van der Nypoort, medirytina, 1686.

Narodeninová párty na beckovský štýl

Ako začať. Keďže píšem takýto článok prvýkrát, nebude to sranda. Týka sa našej kapely a narodeninovej párty, ktorá sa konala 14. marca a mala veľký úspech. To, že mala taký úspech je aj znakom toho, že sa na nej dlho vopred pracovalo. Tento nápad mi prišiel na um, keď som si povedal, že chcem osláviť narodeniny vo veľkom. Veľmi ma bavilo organizovanie, čo ma baví aj doteraz a už sa tým, môžem povedať, aj živím. Celé to začalo tak, že som každý rok oslavoval narodeniny s kamarátom, keďže ich mal pár dní pred tými mojimi. Začalo to našou 15-kou v malom skanzene v Beckove. Rok čo rok boli tie oslavy väčšie a zábavnejšie. Niekedy som mal pocit, že sa z toho stane rarita a pôjde to na plagáty, až kým sa posedenie v skanzene nezrušilo. Zhodli sme sa, že budeme narodeniny oslavovať v Kolkárni, a keď už na verejnosti, tak vo veľkom. Keďže v kapele máme člena z už rozpadnutej beckovskej kapely Mogadors, napadlo mi, žeby bolo super, keby sa mi podarilo ich dať znova dohromady, aspoň na chvíľu. Tak som začal zisťovať, či by to bolo možné a úspech nakoniec dorazil. Všetci členovia sa dali dokopy až na jedného, ktorý z neuvedených dôvodov nemohol a sadli za nástroje po niekoľkých rokoch. Prvá skúška vo mne vyvolala pocity, ktoré mi naznačovali, že to bude veľká šou, a tak som sa rozhodol tomu spraviť aj veľkú reklamu. Akcia šla na plagáty a propagácia sa šírila aj prostredníctvom internetu. Keď sa už akcia nezadržateľne blížila, prišli super ohlasy, chystalo sa vážne veľa ľudí a aj prišli. Návštevnosť Kolkárne prekonala rekord a akciu si prišiel užiť celý Beckov. No, kto by si neprišiel pozrieť Mogadorsov po niekoľkých rokoch? Potom, keď sme nabehli na scénu my, bolo to neuveriteľné, ako sa ľudia bavili a vkladali do nás všetku energiu, ktorú zo seba vybíjali zábavou. Hneď v nasledujúce dni mi ľudia hovorili, aké to bolo super a že by nebolo zlé spraviť niečo takéto znovu. Tak som v januári začal s prípravami, najprv išli zisťovačky čo a ako, samozrejme, hlavným bodom bola opäť beckovská kapela Mogadors, takže som sa zameral hlavne na nich. Prípravy prebiehali hladko, náš super kamarát DJ Wampo nám celú akciu nazvučil a veľa ďalších priložilo ruku k dielu a ponúkli sa vyberať vstupné, rozkladať techniku pred akciou a vyzdobiť Kolkáreň. Človek by neveril, že toľko dobrých kamarátov má okolo seba, ale k veci. Keďže som chcel tento rok akciu nejakým spôsobom rozšíriť, objavili sme kastelána Rudka, ktorý nás svojim talentom v hre a speve ohúril, hneď sa dal do kopy s Bajkom (ujom Ľubošom Martišom) a začali cvičiť dva týždne pred akciou. Prišiel deň D a prípravy sa už o 2-hej poobede rozbiehali, o 3-tej hodine začal p. Pavol Bánovský variť guláš a my sme zatiaľ rozkladali techniku. Podujatie začalo a prví išli na radu JOE a JACK (Bajko a Rudko). Tá neuveriteľne skvelá atmosféra, ktorú táto dvojica vytvorila, bola taká parádna, že som chcel program posunúť o ďalšiu hodinu a ich nechať hrať, ale čas nepustí, každý chcel mať ten svoj čas na vystúpenie, ako bolo naplánované. O pol 10-tej večer vybehli na scénu Mogadors a spustili. Zábava frčala naplno a ľudia sa bavili, spievali, tlieskali a boli nadšení. Týmto smerom by som sa chcel všetkým členom z kapely poďakovať za ochotu a jednému sa ospravedlniť za nedostatky. Po legende sme nastúpili my mladí z kapely Beckovské ksichty a dali do toho všetku svoju silu a snahu. Dojmy z koncertu boli skvelé, tí ľudia majú toľko energie, že aj keď my sme už šlapali z posledného, prídavky sme dali. A na záver vyčerpal ten dav skvelý DJ Wampo, ktorý hral výber z tých najlepších songov až do ranných hodín. Veľmi by som sa chcel poďakovať za seba a v mene celej kapely všetkým zúčastneným, každému, kto k akcii priložil pomocnú ruku a celému personálu Kolkárne. O rok opakujeme.

Rado Poláček

Predstavujeme mladé talenty – Beckovské ksichty alias BECFACE

O kapele môžem toho písať veľa, pretože tie zážitky v kapele sú niekedy naozaj srandovné, ale niekedy zasa naopak drsné. Kapela Beckovské ksichty - po novom už BECFACE vznikla v decembri 2012, keď sme si ja a Lukáš Šulej (gitara) povedali, že by sme už vážne mohli niečo rozbehnúť, pretože sme to plánovali už asi 3 roky, ale kvôli nedostatku financií na bicie sme nemohli robiť nič. Nakoniec sa na nás usmialo šťastie a Ľuboš Gába nám podaroval svoje staré bicie, na ktoré ešte hrali samotní Mogadors. Začali sme cvičiť u Olivera Tekulu (spev) v garáži, a tak sme sa naučili asi 3 pesničky od skupiny Metallica a hrali ich stále dookola, a keďže nemal kto chytiť basu, nebolo to ono. Po nejakom čase sme objavili Daniela Páleníka, ktorý ochotne obsadil post druhej gitary a hranie hneď nabralo grády. No, ale stále sme riešili tú basu, nebolo nikoho, kto by na ňu brnkol a nie to sa ešte na nej naučil hrať. Jedného dňa sme išli s Lukášom cvičiť, ale garáž bola zamknutá, Oliver bol pri Váhu s „Armyklubom" a, samozrejme, bol tam aj ešte nič netušiaci Bajko, ktorý sa po našom príchode po kľúče dozvedel, že nemáme basáka a aj kvalitného speváka. Hneď s nami zamieril do garáže a zrazu sme zistili, že všetky nástroje sú obsadené a v garáži to omnoho viac ožilo. V ten deň sme si niečo zaimprovizovali a dohodli sa, že niečo skúsime spolu spáchať. Dali sme si termín koncertu na jún a asi v marci sme začali cvičiť pesničky, keďže sme sa na vlastnú tvorbu ešte necítili, cvičili sme iba prebraté veci. Lídra kapely nemáme. Sme ním vlastne všetci dokopy, pretože riešime všetci všetko až na koncerty a skúšky, ktoré organizujem ja. Ako utekal čas, tak sme aj my troška koncertovali, ale za hranice Beckova sme sa ešte nedostali. Mali sme už zopár koncertov v už spomínanej beckovskej Kolkárni, potom sme hrali na Dni detí a ešte aj na Pivnom dni. Každý koncert bol super, ľudia sa bavili naplno, veď čo viac by sme mohli chcieť. Ale prišli vážnejšie časy, kedy bolo treba uprednostniť dôležitejšie veci. Danielovi sa blížili prijímačky na konzervatórium a s nimi aj maturita, tak musel našu kapelu opustiť. Na prosbu ešte odohral už spomínanú narodeninovú oslavu, ale po nej bol jeho odchod oficiálny. Takže zostava sa nám zúžila na 5 členov. Bajko – Ľuboš Martiš (basa, spev), Oliver Tekula (spev), Kika Bánovská (spev), Lukáš Šulej (gitara) a nakoniec ja Rado Poláček (bicie). Samozrejme, aj pelech treba raz za čas vymeniť. Po garáži nám bol ochotný p. Pienčák dať do podnájmu jednu miestnosť v Kolkárni, kde bolo často veľmi veselo, keďže dvere vedľa skúšobne viedli do baru. Po dlhšej dobe sme museli opäť zmeniť priestor a usadili sme sa u Bajka, kde kedysi býval. Stačí povedať, že na Mogadore a veľa ľudí pochopí, o aké miesto ide.

Rád by som opísal aj naše vzťahy v kapele, ktoré sú sto percentné. Často spolu chodíme na opekačky, sedenia, alebo len tak do baru, kde debatujeme o plánoch do budúcna, ktoré teraz nemôžem prezradiť, pretože zatiaľ žiadne nie sú. Okrem vlastnej tvorby. Ostatné nechávame na náhodu. Samozrejme, boli by sme radi, keby sme spolu všetci dlho vydržali pokope a skladali ďalšie a ďalšie piesne. Po dlhej dobe preberania pesničiek sme sa zhodli na tom, že už by sme mohli začať s vlastnou tvorbou, tak sme sa po narodeninovej párty do toho pustili. Na ceste sú rozrobené prvé 2 songy, na ktorých tvrdo pracujeme. Do nášho najbližšieho koncertu už budú možno aj hotové. Najbližší koncert bude na júnovom malom festivale pod názvom HRADROCK, ktorý sa bude konať už druhý krát a uskutoční sa na motokrosovej trati 12. a 13.júna 2015. Prípravy sú už v plnom prúde, takže sa je na čo tešiť. Tuším sa blížim ku koncu, tak na záver by som chcel touto formou poďakovať všetkým ľuďom, ktorí podporujú našu kapelu, naše akcie a sami prikladajú ruku k dielu, alebo sa chodia len zabaviť.

Rado Poláček

KIKA BÁNOVSKÁ - speváčka hudobnej skupiny Beckovské ksichty

Kika (16 rokov), ako si sa dostala do kapely? Tak do kapely som sa dostala vďaka Radkovi Poláčekovi, pretože práve ten ma oslovil, či by som si nechcela s chlapcami zaspievať na jeho narodeninovej oslave. Tak som neváhala a o pár dní ma čakala prvá skúška.

Kto vymyslel taký originálny názov vašej hudobnej skupiny? Za náš originálny názov môžeme byť vďační ujovi Ľubošovi Martišovi, pretože ten začal chlapcov oslovovať „ksichty" a prívlastok beckovské nám nejako prischol od Beckovčanov. Tento názov je len dočasný, momentálne sa snažíme vymyslieť niečo iné.

Piesne, ktoré spievaš si vyberáš sama? Podľa čoho sa rozhoduješ? Výber piesní je v našej kapele dosť náročný. Ja si síce vyberiem piesne, ale musia mi ich odsúhlasiť aj chlapci, nakoľko každý z nás má rád iný štýl hudby - metal, rock, pop alebo funnky.

Aký hudobný štýl preferujete v kapele? Keď sa rozhodujem, aké piesne budem spievať, myslím v prvom rade na ľudí, ktorí ma budú počúvať, pretože nám ide hlavne o to, aby sa ľudia zabávali, čiže niečo rytmické a aby to každý poznal. Potom samozrejme aj podľa toho, či mi daná pieseň sedí a či sa mi dobre spieva, ale pokiaľ je dobré publikum, tak sa spieva vždy výborne. Ako som už spomenula, každý z nás počúva niečo iné, no keď to skopíme do jedného celku, vznikne niečo ako pop alebo rock.

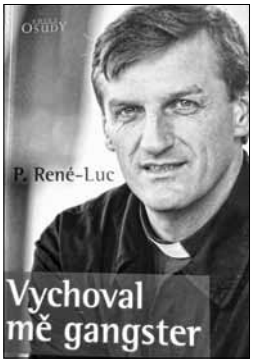
Čo by si chcela odovzdať poslucháčom svojim spevom? Tak poslucháčom by som svojim spevom rada odovzdala radosť, zábavu, ale hlavne zážitok z celého koncertu, aby boli len pozitívne ohlasy a aby tých poslucháčov každým vystúpením pribúdalo.

Ako sa pripravuješ na koncert a ako často sa spolu stretávate na skúškach? Ja osobne si spievam aj doma (ale iba keď som sama), ale inak mávame skúšky hlavne pred vystúpeniami tak 2-3 krát týždenne. Podľa toho, či sme v škole alebo v práci.

Viem, že okrem spevu ťa baví aj móda. Svoje kostýmy si šiješ sama? Áno, baví ma móda, preto som sa ju aj rozhodla študovať. Celé oblečenie si nešijem sama, ale tento rok som sa rozhodla, že niečo ušijem. Keďže s chlapcami tvoríme skupinu, mali by sme aj ako skupina vyzerať, takže som im navrhla biele košele a ja som nám ušila čierne motýliky, ktoré mal každý počas koncertu na sebe.

Za rozhovor ďakuje Petra Šutovská

P. René-Luc: Vychoval ma gangster

Kniha, o ktorej som sa rozhodla v tomto čísle Beckovských novín napísať, je od P. René-Luca a má názov „Vychoval mě gangster". Vyšla v edícii OSUDY v Karmelitánskom nakladateľstve Kostelní Vydří v r. 2013.

Obsah knihy vás vovedie do strhujúceho príbehu, ktorý napísal sám život. Keby som mala čo najstručnejšie vyjadriť podstatu tohto silného svedectva, o ktoré sa autor a zároveň protagonista otec René-Luc pred necelým rokom v Brne na KCHK podelil, mohli by sme ho zhrnúť do týchto kľúčových slov - chýbajúci otec, jeho hľadanie a nájdenie. Každý z nás je dcérou alebo synom otca a potrebuje ho. I keď by bol utajený, nepoznaný, dokonca aj keby bol gangstrom. Boh uzdravuje naše zranené srdce a chýbajúcu lásku dopĺňa presne tam, kde najviac treba. Každý si zaslúži ľudskú dôstojnosť a úctu.

Z obalu knihy môžeme čítať tieto slová: „Nič nenahrávalo tomu, žeby René-Luc mohol byť kňazom. Svojmu povolaniu bol ešte na míle vzdialený i onoho jesenného večera v novembri roku 1979, kedy bol svedkom toho, ako sa jeho nevlastný otec uprostred ulice zastrelil; práve ho prepustili z väzenia. Tento traumatický zážitok nadväzuje na roky búrlivého detstva. René-Luc, ktorý vlastného otca vôbec nepoznal, sa rýchlo stáva mladistvým zločincom - napriek láske svojej matky, ktorá sa zo všetkých síl snaží postarať o päť detí. Cesta z kopca sa zastaví až vtedy, keď sa René-Luc stretne s kazateľom Nickom Crusom, bývalým vodcom newyorského gangu Portorikáncov (por. Wilkerson, Dýka a kríž alebo Utekaj, malý, utekaj). Vypočuje si jeho svedectvo o stretnutí s Kristom a zasiahne ho Božia milosť, takže sa rozhodne zmeniť svoj život a odovzdať ho Bohu. Stretáva sa s hnutím charizmatickej obnovy a postupne je určený pre novú evanjelizáciu: spolu s otcom Danielom-Angom a ďalšími ide povzbudiť kresťanov do vojnou zmietaného Libanonu, svedčí o svojej viere pred tisíckami mladých, zakladá jednu z prvých katolíckych rockových kapiel vo Francúzsku a stáva sa duchovným synom Jána Pavla II. Roku 1994 je vysvätený na kňaza. Hľadá a nachádza i svojho fyzického otca."

René-Luc pociťoval zovretie srdca vždy, keď musel do kolónky „otec" vpisovať „Neznámy". Napriek láske svojej matky a svojich vlastných i nevlastných súrodencov mu vždy chýbala pravá identita. Kým vlastne je? Kto je jeho otec a kde je? Boh ho viedol k sebe zvláštnymi cestičkami. Aj názov knihy hovorí, že napriek kriminálnemu pozadiu náhradný otec Martial mu bol prvým mužským vzorom v živote. Kúpil mu psíka, vycvičili ho spolu, hral sa s ním, dokonca chodil na ryby, trávil s ním čas... Ten sa neskôr netají, že je hľadaný políciou, pretože bol zapletený do podsvetia a do nekalých vecí. Reného znova zranilo, že hoci mu Martial sľúbil dať svoje meno, nesplnil to. Dokonca nesmel jeho meno nikdy pred kamarátmi ani vysloviť, pretože sa skrýval a mama mu to prísne zakázala. Sen o otcovi ostával iba snom.

Autor sa zamýšľa, ako tento „gangster", ktorého jeho matka napriek všetkému milovala, ovplyvnil jeho život. Keď mu raz mama tajila bodnú ranu od Martiala, ušli Reného dvaja bratia k svojmu otcovi a aj René-Luc sa začína prejavovať agresiou. To, čo neznášal, sám robil. Martial po väzení tragicky končí a my sa pýtame - môže byť takýto človek vzorom pre dieťa? Nemôže! Ale Bohu nie je nič nemožné! Dlhé hľadanie končí nájdením Nebeského Otca a toho, ktorého poslal na zem - Ježiša. Prijatím jeho lásky spoznal, že je milovaným Božím dieťaťom.

Vyberám ukážku, ako René-Luc spoznáva svoje meno a poslanie: „Prežívam naozajstné exercície v kontakte s prírodou. Jeme dosť striedmo, ale či sa v Biblii nepíše, že človek sa neživí iba chlebom, ale každým slovom, ktoré vychádza z Božích úst? Medzi dvoma sústami chleba namočeného v miske žitnej kávy sa ma Daniel-Ange pýta: „René-Luc, či vieš, čo znamená tvoje krstné meno?" „Áno. Vzniklo spojením krstného mena môjho krstného Reného a mojej krstnej mamy Lucie." „To je originálne, ale myslel som niečo iného. Chcel som ti skôr vyložiť etymologický význam tvojho krstného mena. René znamená ‚znovu zrodený'. Toto meno dávali prví kresťania dospelým, ktorí sa nechali pokrstiť, hovorilo sa, že sa znovuzrodili pre nový život." „To som vôbec netušil." „A čo Luc, niečo ti napadá? „Nič." „Meno Luc pochádza z latinského lux, lucis..." „A to znamená?" „Svetlo." „Chceš povedať, že René-Luc znamená znovu zrodený pre svetlo?"

Rozhodne sa nič nedeje náhodou. Pretože svetlo, ktoré ku mne prúdi skrze môj vzťah s Ježišom, získava čím ďalej tým väčšiu prevahu nad temnotami môjho života. Odovzdávam sa tomuto novému zrodeniu. A už sa vo mne začína utvárať nová túžba: kiež moje vlastné nové zrodenie pomôže ďalším ľuďom, aby sa taktiež znovu narodili pre svetlo."

Všetko si môžete v tejto skvelej knižke menšieho rozsahu prečítať, pretože René-Luc sa stáva naozaj „svetlom" pre iných. Peripetie jeho života sú obrovským dobrodružstvom a objavom Božej lásky, dôkazom Božieho milosrdenstva. Pri spoznaní jeho života obdivujeme Boží plán, cez ktorý René-Luc - čo znamená - „zrodenie svetla" zažiari ľuďom súčasnej generácie bez otcov. Tak ako apoštol Filip najprv pochyboval o Ježišovi, či môže byť niečo dobrého z Nazareta, aj o otcovi René-Lucovi by sme mohli úplne bez váhania povedať: Môže byť niečo dobré z človeka, ktorého matka žila s viacerými mužmi a jeden z nich bol gangster?

René-Luc svojím svedectvom prináša nádej tým, ktorí sú neprijatí svojím biologickým otcom alebo ktorí boli zranení rozbitým manželstvom svojich rodičov. A ostatným čitateľom, ktorým dal Boh do vienka zdravú rodinu, je podnetom k veľkej vďačnosti.

Stránky sú plné nehy, humoru i silných emócií. Napr. keď už 37-ročnému René-Lucovi išiel priznať na úrad otcovstvo jeho skutočný otec. Odvtedy kňazovi René-Lucovi na rodnom liste jasne figuruje jeho skutočné meno a kolónka na tlačive neostáva prázdna.

Táto kniha vás rozhodne nenechá ľahostajných, ale vstúpi uzdravujúco do vášho života.

Sr. Anežka Alžbeta Žatková de ND

Luk do lesa nepatrí

Streľba lukom a kušou akejkoľvek kategórie nepatrí do lesa alebo voľného terénu. Treba strieľať na príslušný športový terč na mieste, kde je zabezpečená bezpečnosť strelcov ako aj náhodných osôb a zvierat. Vhodné miesta na streľbu v našej obci sú za nehnuteľnosťami, kde je svah a šípy dopadajú do neho. Ďalej strelnica PZ Hurban Beckov, kde správcom je Ing. Marek Jambor, ako aj futbalové ihrisko, kde je sledovaný let šípu cez terč a jeho klesanie do zeme.

Zákon o poľovníctve zakazuje v uznaných poľovných revíroch lov lukom a kušou – zákon č. 274/2009 Z.Z., novela zákona č. 115/2013 Z.Z., § 65, písm. g.

Nehlučná zbraň je ťažko sledovateľná, nesprávnym výstrelom môže spôsobiť inému zranenie len preto, že nerešpektujeme pravidlá bezpečnej streľby.

PH

NONSTOP BIBLIA

„Na počiatku bolo SLOVO a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A svetlo v tmách svieti, a tmy ho neprijali. Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi, tým, čo uverili v jeho meno...

A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy." Jn 1,1...14

Dnes, keď sa všetko spochybňuje, keď človek už ničomu neverí a stráca pôdu pod nohami, tápajúc v mori liberálnych a relatívnych názorov - práve dnes je veľmi potrebné oprieť samého seba, svoju dušu o čosi pevné, isté a sväté. O niečo, čo nesklame, čo sa nemení, čo ukáže smer ako kompas v púšti alebo v snehovej víchrici.

Všetky kresťanské denominácie sa zhodnú v tom, že práve takýmto vzácnym kompasom je pre nás Biblia. Kniha kníh, kniha Zákona i Prorokov, kniha radostnej zvesti, kniha Novej zmluvy či testament lásky.

V Spojenej škole sv. Jozefa v Novom Meste nad Váhom sa v čase od 15. do 19. marca 2015 uskutočnila vzácna udalosť - projekt nazvaný NONSTOP BIBLIA. Keby tak každý kresťan aspoň raz za život prečítal celé Písmo! Sv. Hieronym vo 4. storočí priamo z hebrejských a aramejských rukopisov preložil celý Starý zákon (okrem žalmov) do latinčiny. Je známy výrokom: „Kto nepozná Písmo, nepozná Krista!" Ako málo ho aj my poznáme!

Mohli sme však nanovo naštartovať a znova okúsiť MOC SLOVA, ako píše autor listu Hebrejom 4,12-13: „Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca. A niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať."

Dovolím si trocha odbočiť, avšak s témou to úzko súvisí. Mnohí pochybovační ľudia, poznám to aj z hodín náboženstva, majú problém s prijatím autority Písma. Na otázku - Ako mi dokážete, že je to všetko pravda? - prikladám jednu tabuľku z Wikipédie, na ktorej si môžete pozrieť isté súvislosti. Nikto dnes nespochybňuje, že žil nejaký Cézar, Platón, Sofokles, Euripides či Aristoteles. Boli by sme hlúpi, keby sme zavrhli učenie a myšlienky týchto velikánov len preto, že dnes už nemáme originály ich diel. Máme však ich kópie či opisy, ktoré sa zhodujú a potvrdzujú autenticitu i autorstvo. Všimnite si, aký obrovský rozdiel je medzi počtom kópií diel Aristotela v počte 5, ktorý strávil 20 rokov svojho života pod Platónovým vedením. Všetkých päť vzniklo v časovom rozpätí 1400 rokov. Počet nájdených kópií Nového zákona

za obdobie 30 rokov v rozpätí rokov 100 - 130 po Kristovi je 5000! Takýto obrovský rozdiel je v dôkazoch pravosti Knihy kníh. A to je už hádam dosť presvedčivé!

Celá organizácia projektu sa začala s horlivým nasadením pána Františka Mašlonku s pár ľuďmi z rodičovskej rady školy. Celé sa to zrodilo z trojročnej túžby niečo také uskutočniť, ale aj s obozretnosťou - je to reálne v Novom Meste nad Váhom? Ako sa to zvládne v nočných hodinách? Musia byť služby na vrátnici, aby čitatelia nerušili nočný pokoj... Tieto hodiny boli najkritickejšie, ale išlo to podivuhodne, Božie slovo konalo svoje dielo a prinášalo ovocie pokoja a radosti už tu a teraz.

Celý projekt začal v nedeľu ráno svätou omšou o 8.00 hod a po nej sa slávnostne začala čítať nová Biblia veľkého formátu. Medzi prvých patrila riaditeľka školy sr. Cordia Litváková, po nej nahlásení lektori. Cez vyučovanie prichádzali v dopoludňajších hodinách jednotlivé triedy s učiteľmi a žiaci čítali po 5 až 10 minút. Ostatné hodiny zaplnili veriaci z Nového Mesta nad Váhom i z jeho okolia. Zaujímavé bolo, že práve tí „neviditeľní", ktorí tu boli v noci, podávali štafetu Božieho slova ďalej a ďalej... Prišli sme na to, že nezáleží ani na tom, koľko ľudí počúva, ale čo Božie slovo samo koná v živote tých, ktorí práve písmenko za písmenkom, slovo za slovom a kapitolu za kapitolou podávali ďalej radostnú zvesť nášho Pána. Niektoré knihy boli naozaj náročné, napr. Kniha kroník či Numeri, iné sa čítali ľahšie, pretože ich poznáme skoro naspamäť, napr. Žalmy či evanjeliá. Dospelí lektori mali 20 minút na čítanie, pre nich i pre počúvajúcich to bol vždy zážitok! Niektorí ľudia každú voľnú chvíľu prišli počúvať Božie slovo a bolo im ľúto, keď prišli o texty, ktoré momentálne nemohli počuť.

Keď z kaplnky vychádzala jedna pani, videla som jej na tvári akýsi jas, dojatie, prekvapenie... Na otázku - Tak ako? - som dostala odpoveď: „To bola sila! Ja som vôbec nevedela, že také niečo sa nachádza v Písme!" Práve toto bolo také silné, keď sme sa stávali svedkami zarosených očí, pretože Boh sa dotkol srdca.

Celé Písmo, ktoré sa čítalo ku cti patróna našej školy sv. Jozefa a pred jeho sviatkom, sme prečítali za 102 hodín, o 3 hodiny skôr, ako sa plánovalo. Zaujímavé bolo, že posledné slová Písma sa dočítali vo štvrtok presne v hodine Božieho milosrdenstva o 15.00 hodine: „A Duch i nevesta volajú: „Príď!" Aj ten, čo počúva, nech volá: „Príď!" Kto je smädný, nech príde, a kto chce, nech si naberie zadarmo vody života. Ten, čo to dosvedčuje, hovorí: „Áno, prídem čoskoro." „Amen. Príď, Pane Ježišu!" Milosť Pána Ježiša nech je so všetkými." (Zjv 22, 17 a 20) Po posledných slovách zaznel potlesk. Toto je náš Pán! Toto je SLOVO, ktoré vychádza od Boha, nevráti sa k nemu naprázdno, ale vykoná všetko, čo chce a vydarí sa jeho poslanie. (por. Iz 55, 11)

Myslím, že mnohí ďalší by súhlasili s nasledujúcimi riadkami, v ktorých mi pár účastníkov odpovedalo na otázku, čo ich najviac oslovilo:

> Bola to sila! Božie slovo malo MOC a konalo. Bolo pre náš život veľmi živé a aktuálne.

> Ešte nikdy sme neprečítali naraz toľko z Písma ako v týchto dňoch.

> Manžel čítal časť Biblie, v ktorej sa mu Boh živo prihováral v konkrétnej veci, ktorú sme tesne predtým v napätí doma riešili.

> Čítala som počas troch dní po 20 minút a každý deň som sa už tešila, čo mi Pán chce teraz povedať.

> Veľmi som cítila zjednotenie farnosti, tiež ľudí, ktorí sme boli v kaplnke spolu počas čítania.

> Modlila som sa, aby mi Boh dal túžbu po čítaní Božieho slova a toto bola možnosť, aby si Boh konal, dala som mu príležitosť.

> „Nachutili" sme sa na pokračovanie čítania Biblie v rodinách.

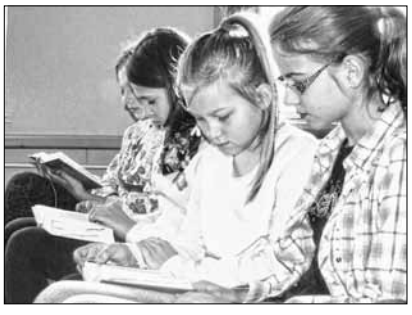
> Najviac ma oslovila posvätná atmosféra - jedinečná a „iného druhu" ako pri iných slávnostných príležitostiach, ktorá vládla v našom dome počas nepretržitého čítania Biblie - a to nielen v kaplnke. „Posvätenie" priestoru Božím slovom. Toto tvrdili viacerí účastníci.

Týchto päť dní bolo úplne výnimočných - robili sme len to najnutnejšie, čo bolo treba urobiť, a v ostatnom čase sme počúvali Božie slovo.

> Oslovili ma mladí manželia s deťmi, ktorí si denne našli čas prísť počúvať Bibliu.

A tak po troch týždňoch od tejto veľkolepej akcie je nám už bližšie to, čo prežívali Izraeliti z Knihy kráľov:

„A kráľ /Joziáš/ prečítal pred nimi celý obsah Knihy zmluvy nájdenej v Pánovom chráme. Potom si kráľ stal k stĺpu a uzavrel pred Pánom zmluvu, že budú chodiť za Pánom, že budú celým srdcom a celou dušou zachovávať jeho príkazy, ustanovenia a predpisy, aby tak uskutočnili slová tejto zmluvy, napísané v tejto knihe. A všetko ľud pristúpil k zmluve." (2 Kr 23, 2-3)

Veríme, že akcia tohto druhu nebola posledná!

sr. Anežka Alžbeta Žatková

Tu si môžete bližšie pozrieť záznam na TV Pohoda: https://www.youtube.com/watch?v=oSlnBWVFMbs

Veľký týždeň a s ním spojené symboly a zvyky

Ešte stále studená, napriek tomu očakávaná jar a s ňou spojená Veľká noc v plnej svojej kráse sú už „za dverami". S básnikom si môžeme povedať, že „sviatky jari sú tu zas, oslávme ten krásny čas". Ale vieme o čom sú sviatky Veľkej noci?

Prvým radostným sviatkom a zároveň prvým dňom Veľkého týždňa je Kvetná nedeľa. Je to spomienka na slávnostný vstup Krista do Jeruzalema, ktorého vítali palmovými ratolesťami. Udalosti opísali štyria evanjelisti – Matúš, Marek, Lukáš a Ján. V kostole sa spievajú „pašie", t.j. časť evanjelia opisujúceho Pánovo umučenie. Veriaci držia v rukách ratolesti – bahniatka, kňaz ich posvätí a ako predtým, tak i teraz, s úctou sa uschovávajú ako symbol požehnania a Božej ochrany v domácnostiach.

Nasleduje tzv. Veľkonočné trojdnie. Sú to Zelený štvrtok, Veľký piatok a Biela sobota. Názov Zelený štvrtok okrem bohoslužobného názvoslovia vznikol i zo starozákonného obyčaja požívať v tento deň zelené pokrmy – zeleniny. Zelený štvrtok sa vyznačuje spomienkou na Poslednú večeru Pána a zradu Judáša. Dnes je to deň svätenia olejov, ktoré sa používajú pri krste, na birmovanie, pri vysviacke biskupov a kňazov, pri posviacke kostolov a oltárov a pre pomazanie chorých. Zvyk svätenia oleja siaha do kresťanského stredoveku (5. stor. po Kr.). Po obradoch utíchne organ a zvony. Z detstva mi zostala spomienka, že zvony odleteli do Ríma. Zvončeky nahradili klopáče (rapkáče) až do soboty večera. Oddávna na Zelený štvrtok usilovné ženy začínajú piecť koláče a vydaja chtivé devy maľujú najkrajšie kraslice pre svojich oblievačov. Tradične maľované vajíčka sú skutočne slovenského pôvodu. Mládenci si zase z prebudených vŕb vyberajú najdlhšie prúty, aby ich korbáče boli nielen najkrajšie, ale aj najštipľavejšie.

Súčasná doba priniesla i do tejto činnosti inovácie. V Beckove boli vždy jeho obyvatelia mimoriadne zruční a vynaliezaví. Dnes okrem tradičných maľovaných kraslíc šikovné ruky žien a dievčat vytvárajú ručnými prácami nádherne zdobenie vajíčok háčkovaním a inými formami ľudovej umeleckej činnosti.

Veľký piatok – slávenie utrpenia a smrti Pána. Obrady a uloženie Krista do hrobu sa konajú bez spevu a bez sprievodu organa a zvonov. Končia poklonou sv. krížu. V tento deň máme možnosť urobiť aj niečo pre svoje zdravie – je to totiž deň prísneho pôstu, najmä zdržania sa mäsitého pokrmu. V časoch, keď ešte naše potoky boli čisté, ženy a dievčatá zachovávali milý zvyk – ešte za svitania sa utekali umyť do potoka, ale len vo vlnách proti prúdu, aby boli celý rok svieže, čerstvé a pekné. Dnes o tom vie len zopár nadšencov vo folklórnych súboroch. Škoda, mohli sme ušetriť na kozmetike. Ale asi v tomto období boli dané základy krásy slovenských žien, pretože patria medzi najkrajšie na svete.

Biela sobota – slávnostné zvyky a tradície spojené s týmto dňom sa po ranných modlitbách prenášajú na neskorý sobotný večer – a až na nedeľu Pánovho zmŕtvychvstania. Obrady tohto veľkého sviatku sú veľkolepé a všeobecne známe. Smerujú k oslaveniu Kristovho tela i duše, kedy ponížený a umučený Kristus zrazu žiari slávou zmŕtvychvstania. Život víťazí nad smrťou a je divom Božej milosti a lásky k ľuďom. Rozozvučia sa zvony, hrá organ a spieva sa slávnostné Aleluja!

K Veľkej noci sme si zachovali dodnes ešte jeden krásny zvyk. Mamičky – gazdinky vo vyparádených košíkoch a v belostných obrúskoch ukryté, nosia do kostola veľkonočné jedlá, aby všetko, čo sa v ten deň bude jesť, bolo posvätené, čím sa symbolicky víta Pán ako hosť pri stolovaní.

Vyvrcholenie Veľkonočnej radosti je na Veľkonočný pondelok. Tento deň patrí dievčatám a ženám. Chlapci a muži chodia polievať a šibať. Šikovne striehnu a beda tej, ktorá sa im dostane do blízkosti. Devy a ženy sa zato na nich nehnevajú, ba naopak, tešia sa z pozornosti, a len čo sa ususia alebo prezlečú, pohostia svojich kúpačov. Tak „do kúpania" v roku 2016!

Vaša Oľga Drugová.

Aprílové pranostiky

Dobrý apríl – zlý máj.

Apríl zimný, daždivý – úroda nás navštívi.

Apríl v daždi – máj v kvete.

**Ak je v apríli krásne, čiste,
bude máj nepríjemný iste.**

Aprílové sucho a májové mokro, hospodár sýpku zasype až po okno.

Aprílový sneh pole hnojí, dážď požehnáva.

NA ĽAVOM BREHU VÁHU

Na ľavom brehu Váhu stojí na osamotenej vápencovej skale už od 12. storočia Hrad Beckov. V r. 1388–1434 patril rodine Stibora zo Stiboríc, neskôr sa stal majetkom rodiny Bánffyovcov. V r. 1599 počas vojenských vpádov ho Turci neúspešne dobýjali aj vďaka účinnej fortifikácii. V r. 1707 ho pre Rákóczyho obsadil László Ocskay. V r. 1729 vypukol požiar, hrad vyhorel, odvtedy nebol obnovený, ostal zrúcaninou. Mestečko opísal v r. 1851, teda krátko pred Mednyánszkeho narodením, (1852) Elek Fényes takto: „Významnejšie stavby mesta: katolícky farský kostol, františkánsky kláštor s kostolom, ktorý založil v r. 1690 nitriansky biskup a prepošt z Nového Mesta nad Váhom Jakub Haško, kostol evanjelickej cirkvi, synagóga, kaštiele zemepánov. Medzi obyvateľmi, 1138 katolíkmi, 635 evanjelikmi a 221 židmi, sa nájde veľa remeselníckych majstrov. Chýrne sú jeho jarmoky. Chotáre sa rozprestierajú doďaleka a patria medzi najlepšie v kraji. Má pekný les, veľké pastvy, dokonca aj vinohrad, ale rodí sa v ňom kyslé víno. Páni z mesta a k nemu patriaceho panstva sú barón Révay, barón Mednyánszky, gróf Berényi, atď.“ V kaštieli Mednyánszkych v blízkosti františkánskeho kostola, postavenom na skorších základoch v r. 1632, „všetko bolo také staré, tak veľmi minulé, až tak pochmúrne poetické so šľachtickou patinou. Dom sa rozpadá, hrad je už rozpadnutý, na stene storočná hnedastá špina, múry opevnenia sú pochované v bujnej vegetácii, v hojnom popínavom rastlinstve. Tma a ticho je medzi starými listnatými stromami, najväčší šelest robí bzukot čmeliakov a chrobákov.“ Stavba už dnes nestojí, bola zrúcaná po r. 1945. Mednyánszky pri viacerých príležitostiach namaľoval beckovský dom. Maliar tu žil do svojich desiatich rokov, potom sa presťahovali do Strážok. Mednyánszky poveril starostlivosťou o budovu a statok svoju príbuznú a dôvernú priateľku Janku Sirchichovú.

„Janka Sirchichová (Affi), osirelá a schudobnelá slečna pochádzajúca zo šľachtickej rodiny, ako správkyňa kaštieľa a panstva žila v Beckove, kde aj tridsaťročná zomrela. Tí, čo ju poznali, o nej jednohlasne tvrdili, že bola duša náchylná k mysticizmu, nezávislá od spoločenskej ctižiadostivosti a ženskej márnivosti. Mednyánszky v nej teda nachádzal príbuznú dušu a prijal ju za svoju duchovnú sestru, dôverníčku. Vo veľkopanskej spoločnosti sa Janka Sirchichová cítila ako Popoluška, jeho dôveru brala ako veľkú česť a vracala mu to v bezhraničnom, horlivom obdive. Na Mednyánszkeho, ktorý ju zasvätil do všetkých svojich starostí a vnútorných zápasov, sa pozerala ako na nadradenú bytosť, dokonca ako svätého. Svoju vernosť majstrovi vyjadrovala aj v praktických veciach. Bola šťastná, keď mu mohla pomôcť v jeho večných finančných problémoch. Na to mala veľa príležitostí. Mednyánszky ju kvôli zadlženosti beckovského panstva často v listoch žiadal o väčšie, či menšia čiastky. Pri otcovom katafalku, neskoro v noci, pri blikajúcom svetle sviečok si s ňou podal ruku, čo znamenalo slávnostný akt duchovnej zmluvy platnej až do smrti. Janka Sirchichová zrejme disponovala veľkým množstvom Mednyánszkeho diel a dokumentov, ktoré ostali v Beckove.“

Ing. Gustáv Rumánek

Poznámka: Citácie sú z knihy Denníky Ladislava Mednyánszkeho, Kalligram – SNG, Bratislava 2007, s. 26-27,102-103.

Tanečný parket v korune lipy

Áno, skutočne existuje jedna malebná dedinka na severe Bavorska – Limmersdorf, kde sa dá tancovať a pritom stále dýchať okysličený, čerstvý vzduch. „Vyrába“ ho len pár centimetrov nad hlavami tanečníkov prastará lipa. Je to naozaj starenka 350-ročná, podľa legendy bolo vysadená na konci 30-ročnej vojny v roku 1648. Obvod kmeňa má 500 cm, vysoká je 16 metrov. Tanečný drevený parket je vo výške 4 metrov a zospodu ho podopierajú pôvodné pieskovcové stĺpy. Dá sa na nich rozoznať vyrytý rok 1729. Od tohto roku sa datuje prvý jarmok Lindekirchwei alebo Lipový jarmok. Koná sa každoročne v auguste a súčasne v dedinke prebieha tanečný festival. Pre jeho jedinečnosť sa ho v tomto roku rozhodla zaradiť Bavorská rada ministrov do zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva UNESCO.

Denne chodím okolo nášho parku v Beckove, pozerám a obzerám si jeho lipy. Niektoré z nich sú už veru pekné, urastené a majestátne. Predstavujem si a nechávam sa unášať fantáziou: čo tak popremýšľať nad podobným tanečným parketom v korune jednej z nich? Mali by sme tak „biosálu“ a miesto na otváracie tance počas tradičných Dní obce.

Ing. Darina Jarábková

Foto: My sme si to s manželom vyskúšali v Bavorsku počas návštevy u dlhoročnej priateľky. Obaja oddychujú po tanci na parkete a pri odchode ešte váhajú – dať si ešte jeden tanec na rozlúčku?

Nové druhy rastlín

Na Slovensku sa v posledných rokoch objavujú nové druhy rastlín. Na mnohých miestach sa správajú doslova invázne. Stalo sa to tým, že k nám boli dovezené ako okrasné či medonosné rastliny. Pochádzajú zväčša z Ameriky a Ázie. Sú nenáročné na pestovanie, vidieť ich v záhradách, na brehoch riek alebo na smetiskách. Sú to hlavne nasledujúce druhy.

Slnečnica hľuznatá, trvalka, dorastá do výšky 250 cm, kvitne žltými kvetmi od augusta do októbra. Vidíme ju okolo brehov riek a potokov, k nám sa dostala zo Severnej Ameriky.

Zlatobyľ obrovská je medonosná rastlina, dorastá do výšky 250 cm, jej kvety sú drobné žlté a kvitne v mesiacoch august a september. Pre bohaté byle plné kvetov ju pestujeme i v záhradkách. Pochádza zo Severnej Ameriky.

Netýkavka žliazkatá je jednoročná 200 cm vysoká rastlina. Je medonosná, doba kvitnutia jún až október. Jej domovom sú Himaláje, Kašmír a Nepál. Najradšej má brehy riek.

Pohánkovec vytvára nepreniknuteľný porast o výške 100 cm. Poznáme viac druhov, ako sachalinský, japonský, český. Mohutný rast koreňov môže narušiť múry a chodníky, ale aj prispieť k zvýšeniu rizika záplav. Pôvod má vo východnej Ázii.

Ambrózia palinolistá je rastlina zo Severnej Ameriky. Dorastá do 200 cm a kvitne od augusta do októbra. Obľubuje smetiská, skládky či neobrobené polia. Je zvlášť nebezpečná pre alergikov. Už po dotyku s ňou môžeme po 20-30 minútach mať nepríjemne bolestivé svrbenie či pálenie kože.

Boľševník obrovský je trvácna rastlina, dorastá do výšky 200 až 500 cm!!! Do Európy sa dostala ako okrasná rastlina zo západného Kaukazu. Kvitne od júla do augusta. Vytvára toxickú šťavu, ktorá môže spôsobiť popálenie pokožky. Jej účinky môžeme prirovnať k otravnej látke yperit.

Pri prechádzkach naším chotárom som sa nestretol len s dvoma, a to s boľševníkom obrovským a ambróziou palinolistou.

Ľubomír Paulus

Bahniatka

Prastaré pohanské zvyky sa po stáročia spájali a spájajú s kresťanstvom do jedného celku. Jedným z tých zvykov, čo sa tradujú dodnes, je nosenie bahniatok do kostola na kvetnú nedeľu, kde ich kňaz posvätí. Majú zvláštnu moc, sú symbolom niečoho nového, rodiaceho sa.

Po posvätení si ľudia dávali bahniatka pod obrazy svätých alebo do okna. Verili, že v čase búrky bude ich dom ochránený od blesku. Taktiež tieto vetvičky mali chrániť chorých, ale dávali sa aj do brázdy k prvému zasadenému zemiaku. Posvätené bahniatka ešte i dnes nosíme na hroby svojim blízkym. Je to pekný zvyk. Zima nám odchádza, prichádza znova jar. Preto i v tejto dobe mali by sme si spomenúť na tých, čo už nie sú medzi nami.

Ľubomír Paulus

Na Jozefa

■ Ak je na Jozefa mráz, bude hojne ovocia. ■ V teplom vetríku sv. Jozef prosí, aby odniesol škodlivé chrobáky a muchy. ■ Na Jozefa slniečko dáva chlieb a vínečko. ■ Jozef seje do záhrady. ■ Keď Jozef kožuch odkladá, bude dobrá úroda.

Pôstne obdobie 2015

Zopakujme si: 15. február – predpôstna nedeľa; 22. február – 1. pôstna nedeľa; 1. marec – 2. pôstna nedeľa; 8. marec – 3. pôstna nedeľa; 15. marec – 4. pôstna nedeľa; 22. marec – 5. pôstna nedeľa; 29. marec – 6. pôstna nedeľa;

Veľký týždeň – 30. marec až 5. apríl; 2. apríl – Zelený štvrtok, 3. apríl – Veľký piatok, 4. apríl – Biela sobota, 5. apríl – Veľkonočná nedeľa, 6. apríl – Veľkonočný pondelok.

Veľkonočný výprask

Veľká noc je najvýznamnejší kresťanský sviatok, kedy si pripomíname zmŕtvychvstanie Ježiša Krista umučeného na kríži. V rámci týchto dní slávime aj Veľkonočný pondelok. Ľud si ho oddávna spája s rôznymi tradíciami a zvykmi – na Slovensku je to typická šibačka a oblievačka. Avšak nie každé dievča či každá žena vníma Svetlý pondelok iba vo svetlých farbách.

Keď som ešte bola malá, po uliciach chodili tlupy šibačov. Naše dvere im boli vždy otvorené. Doma sme zvykli nachystať sladké vajíčka, ktoré vtedy obsahovali čokoládu a neboli iba „čokoládovou" pochúťkou, ako je tomu v súčasnosti. V šálke sme mali pripravený „ešte k tomu groš, aby bolo dosť". Okrem toho boli na stole poukladané aj všakovaké stužky, čo sme celý rok so sestrou odkladali k tejto príležitosti. Priväzovali sme ich na korbáče tým, ktorí sa nám v detstve platonicky páčili. A ako inak, starším sme doma uliali aj nejakú tú pálenku. Samozrejmosťou v rámci našej veľkonočnej výbavy boli aj kôpky suchého oblečenia a sušiak na prádlo, ktorý sa raz-dva zvykol zaplniť.

Pamätám si ten deň, akoby to bolo včera. Vonku bol ešte stále sneh a v ňom stopy, ako sme sa snažili utiecť pred šibačmi. Výskali sme, prezliekali sa a (ne) pokorne prijímali korbáčovanie. Pri odovzdávaní výslužky sme občas videli aj ohrnuté pery chalanov, ktorým sa snáď po tom všetkom i málilo. Začuli sme totiž poznámku, že v dome u rodiny X dávajú viac peňazí i sladkostí! Nebolo totiž nič zvláštne, že si chalani medzi sebou posúvali informácie, kde sa im biznis najviac oplatí a kam teda treba vyraziť. Napriek tomu zvonček stále zvonil a my sme v tejto zábavke vytrvali naďalej. Zrazu sa pri našej bráne objavila veľká partia chalanov. Veru, nemala som na nich už náladu. V duchu som si vravela, že hádam by aj stačilo a že tú odmenu by sme si zaslúžili skôr my so sestrou. Úniku však nebolo, patrilo sa privítať ich. Úsmev na tvári nám však rýchlo zamrzol. Obe nás rýchlo schmatli a zvalili do snehu, ktorý som mala po chvíli v ústach. Aby toho chladu nebolo málo, obliali nás i vedrami ľadovej vody, ktorú si u nás drzo dopustili. Druhá skupinka deciek nestála nečinne a bila ma korbáčmi po premočenom tričku, až to plieskalo. Ušiel sa mi i úder do tváre. Čo presne sa dialo so sestrou, kedy sa jej podarilo ujsť do domu, to neviem. Ba ani to, koľko to celé trvalo. Zrejme nie však pridlho, hoci mne to pripadalo ako celá večnosť. Pamätám si už len otcov hromový hlas, ktorý sa ozýval ulicou, a to, ako tých zmätkov vyhodil z dvora. Odišli bez výslužky, no zrejme s dobrým pocitom na srdci. Mama s otcom mi utierali horké slzy a obom nám vysvetľovali, že sme si to ničím nezaslúžili. Na dôvažok mi na druhý deň varili čaj a podávali lieky proti horúčke.

Ojedinelí oblievači 6. 4. 2015 (b)

Rodičia po tom vyhlásili, že to je posledný raz, čo sme v tento sviatok otvárali bránu komukoľvek. Pretože nie každý si zaslúži našu pohostinnosť. Napriek tomu sme so sestrou na Veľkú noc nezanevreli. Vyrástli sme a aj tie detské tváre chlapcov zmužneli a snáď aj zmúdreli. Dnes už po uliciach nechodí toľko šibačov s pestrými korbáčmi, čo je síce kvôli slovenským tradíciám smutné, no ja si vravím, že možno aj dobré. Nerada by som totiž, aby raz aj moja dcéra musela zakúšať takúto príchuť Veľkej noci.

Obyvateľka obce

Veľký piatok

Po poslednej večeri odišiel Ježiš na Olivovú horu. Po zrade judášom Iškariotským bol zajatý. Keďže Palestínu okupovali Rimania, Židia nemali právo uskutočňovať rozsudok smrti. Ráno priviedli Ježiša pred Piláta. Tam bol obžalovaný. Ten bol presvedčený o Ježišovej nevine, no nestál na strane zákona. Dal Ježiša zbičovať. Keď zástup ľudí videl Ježiša s tŕňovou korunou na hlave začal kričať na Piláta: „Daj ho ukrižovať!" všetci evanjelisti zaznamenali túto udalosť na Veľký piatok. Po latinsky umučenie je passio, a preto tieto časti evanjelia sa volajú pašie. A tak Pilát odsúdil Ježiša na smrť ukrižovaním. Spolu s dvoma odsúdencami s krížom na pleci kráča na Golgotu. Na Ježišov kríž dal Pilát napísať: „Ježiš Nazaretský, židovský kráľ." Ježiš zomiera so slovami: „Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha." Bolo to 7. apríla v roku 30. Keď zomrel, vojak mu kópiou prebodol srdce. Nikodém a Jozef dostali povolenie od Piláta na zloženie Ježiša z kríža. Telo zabalili do plátna a pochovali. Pred vchod do hrobu dali kameň. Po piatku prišla sobota – má pomenovanie Biela. Je to deň, keď Ježiš spal v hrobe (vstal z mŕtvych).

Biela sobota

Sobota bola a je predvečer najväčšieho kresťanského sviatku – vzkriesenia. Ako to bolo prv – alebo presnejšie ešte nedávno? V rodinách sa varilo, pieklo, i keď pôst ešte stále trval. Veľmi starým zvykom bolo v tento deň zapaľovanie nového ohňa. Olej sa vylial a spálil pri kostole. Odtiaľ názov „pálenie judáša". Uhlíky mali ochrániť pred požiarom. Nazrime do kuchyne, čo všetko sa ešte i dnes pripravuje podľa zachovaných zvykov. Sú to predovšetkým vajíčka, symbolizujú nám okrem iného i ten večný kolobeh života. Tam, kde pečú jahniatka či kozliatka, je to tiež podľa kresťanskej viery na znamenie obete Ježiša – baránka Božieho. A kde ho nemajú, tak si ho pečú ako pečivo v hlinenej forme. Neodmysliteľnou súčasťou hádam vo všetkých rodinách je veľkonočná baba alebo pečka. Pripravuje sa zo žemlí, údeného mäsa a vajec. Podáva sa tiež s cviklou a nastrúhaným chrenom. A tí, ktorým nechutí cvikla, šups do komory, kde je zavesená šunka, samozrejme, údená a klobásy. Dobrú chuť.

Ľubomír Paulus

Veľkonočné zamyslenie

Aký zmysel má Veľká noc? Ako sme ju prežili? Koľkí z nás sme sa zamysleli nad jej významom a hĺbkou? Často vnímame Veľkú noc ako čas, kedy máme voľno. Je predĺžený víkend. Môžeme byť viac s rodinou, a tým sa to často končí. Veľká noc prešla, vrátili sme sa do kolobehu bežných povinností. A pýtam sa: „Dotkla sa nás tohtoročná Veľká noc tak, že si niečo z nej nesieme aj ďalej do života, alebo nie?"

Tohtoročná Veľká noc bola, čo sa týka počasia, plná zvratov. Určite našej pozornosti neunikla premenlivosť počasia. Chvíľku svietilo slnko a o chvíľu sa zamračilo a začalo snežiť či pršať. Veľmi rýchlo sa menilo počasie. Zmeny boli skutočne nepredvídateľné. A podobne to bolo za čias Pána Ježiša. Pán Ježiš vstupuje za veľkej slávy a stlania ratolestí do Jeruzalemu. Zástup volá Hosana Synovi Dávidovmu, Hosana na výsostiach. O pár dní však ten istý zástup volá: Ukrižuj Ho! Pán Ježiš zomiera na kríži a o pár dní vstáva z mŕtvych. Tiež udalosti plné zvratov. Už aj počasie Pán Boh tento rok naplánoval tak, aby sme si všimli a pozerali na Neho a na to, čo zažil v krátkom čase. Slávu, odsúdenie, smrť i vzkriesenie. Poviete si, nič nové, veď to poznáme. Pozrieme sa na tieto udalosti trošku hlbšie. Sú tu dva pohľady. Jeden je ten ľudský a jeden Boží. Z pohľadu ľudí vidíme, ako najskôr Pána Ježiša oslavujú, a potom sa dajú ľahko zmanipulovať farizejmi a kričia, že chcú prepustiť nie Ježiša, ktorého vítali ako kráľa, ale Barabáša, lotra. Uvedomujem si pri tejto udalosti, ako ľahko je ľud ovplyvniteľný, ako my, ľudia, sa ľahko dáme strhnúť väčšinou. Ako sa prispôsobíme trendu doby bez toho, že by sme sa pozerali na to, či je to morálne. A už vôbec sa nepýtame, či je to z Božieho pohľadu správne. Žijeme v neviazaných vzťahoch, manželstvá sa rozpadajú… a my? Povieme si, veď to robia aj ostatní. Taká je doba. Vidíme, že to nie je novinka. Už v Ježišovej dobe sa zástup nechal strhnúť a zviesť na zlú vec. Takmer nepochopiteľné, ako sa za pár dní obrátili. Skutočne nám Veľká noc ukazuje na to, ako ľahko človek skĺzne do hriechu, a pritom si to možno ani neuvedomí. Poukazuje na to, akí sme my ľudia hriešni, a ako ľahko nás tento svet môže zviesť na zlé. Rezonuje mi: „A tak, kto si myslí, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol."(1.list Korintským 10,12) Myslím, že sa musíme mať v živote stále na pozore a pýtať sa sami seba, či žijeme život Božích detí alebo nie. Čo v našom srdci vládne. Hriech, sebeckosť alebo láska k Bohu a blížnym.

Na jednej strane je tu ľudský hriech, na strane druhej Boh, Ježiš, ktorý zomiera strašnou smrťou. Avšak tu to nekončí. Na tretí deň vstane z mŕtvych. Ľudský hriech Ho odsúdil, bičoval a priklincoval na kríž. Ježiš zomiera. A je tu radosť na strane farizejov. Mysleli si možno: Zbavili sme sa ho. Zdá sa, že vyhráva hriech. Ale Ježiš vstáva z mŕtvych. Ľudský hriech je prekonaný. Nevíťazí hriech, ale láska a moc Božia. Nevyhrala ľudská zloba, ale je tu niečo viac. Je tu sila Božieho dokonalého diela. Farizeji si mysleli, že to zvládli. Pochovali kráľa. A nebeský Kráľ je živý. Znamená to, že nie viac hriech má víťaziť v našich životoch, ale láska a pravda. Tak aj my, ak vidíme, že sme ako ten zástup boli zvedení hriechom, alebo ak vidíme hriech vo svojom živote, nemusíme sa viac trápiť. Môžeme ísť za Ježišom oľutovať hriech a začať s Ním nový život. Nový život, kde už nevládne hriech, ale láska.

Veľká noc, okrem toho, že nám ukazuje, akí sme hriešni, ukazuje i na to, že nie sme stratení. Máme nádej a spolu s Ježišom môžeme žiť nový život v radosti a pokoji, ktorý dáva iba On, premožiteľ hriechu a smrti. A zároveň je aj výstrahou k tomu, aby sme sa nechali viesť Ježišom, a nie nikým a ničím iným.

RP

Beckovský hrad 2015

HRAD BECKOV
čaro histórie

Vstupné pre obyvateľov obce Beckov na hrad **je zdarma**. Dôležité je ohlásiť sa pri pokladni. Je to jednak kvôli štatistike návštevnosti a jednak kvôli tomu, že nie všetci zamestnanci hradu poznajú všetkých obyvateľov obce. Zamestnanci hradu sú oprávnení kontrolovať vstupenky. Obyvatelia obce preto dostanú na pokladni vstupenku s nulovou hodnotou, ktorou sa v prípade potreby preukážu, že nie sú „na čierno".

V máji a v júni je hrad otvorený od 9:^{00} do 18:^{00}, posledný možný vstup do hradu je o 17:^{30}.

V máji je otvorené denne okrem pondelka, v júni aj v pondelok.

Na pokladni pracuje pani Vlasta Šramková a pani Emília Mahríková. Upratuje pani Valéria Syrůčková.

Kastelánom je naďalej pán Rudolf Reif. Programovým manažérom je **Ing. Jozef Pamětický**, člen správnej rady Záujmového združenia Hrad Beckov. Asistentkou programového manažéra je **Ing. Miriama Šiveňová**.

V prípade akýchkoľvek otázok sa môžu občania Beckova obrátiť na ňu na tejto mailovej adrese beckovcastle@hrad-beckov.sk alebo osobne, počas víkendov je na hrade, prípadne na tel. čísle 0948 633 836.

Informácie poskytuje aj pani **Iveta Martišová** na tel. č.: 032 77427 27 alebo osobne v kancelárii na obecnom úrade.

Pripravovaný program

Slávnostné otvorenie sezóny bude 1. - 3. 5. 2015. Pestrý program bude 8. - 10. 5. 2015. V piatok sokoliarske vystúpenia, v sobotu šermiari a v nedeľu divadelné predstavenie pre deti.

Víkend 30. - 31. 5. 2015 bude celý venovaný deťom pri príležitosti MDD.

V júni a počas celého leta sa budeme snažiť dodržiavať nedele venované deťom, a teda divadelným predstavenia pre najmenších.

Novinkou na tento rok je v programe „Beckovský herkules – súťaž silákov" a „Najkrajšia hradná pani – súťaž krásy, šikovnosti a tanca", tieto sú pripravené až na august.

Ing. Miriama Šiveňová

Bláznivé sviatky jari

Beckovský hrad, pomenovaný podľa dvorného blázna Becka, si počas veľkonočných sviatkov 2015 prichystal pre turistov poriadne bláznivé počasie. Snehové vločky, mrholenie, vietor i slnko ich však neodradili. Na Veľký piatok i Bielu sobotu si mohli pozrieť ľudové remeslá v podaní hradného kováča, čipkárky a medovnikárky. Záujemcovia si mohli pozrieť i umeleckú výrobu tradičných slovenských šúpolienok či ručne maľovaných kraslíc. Aby toho nebolo málo, zamestnanci schovali v areáli hradu sedemsto kusov plastových vajíčok. Počas veľkonočnej nedele i na šibačku navštívilo národnú kultúrnu pamiatku množstvo rodín. V takmer všetkých zákutiach hradu si mohli otestovať svoje pátračské schopnosti a bystrý zrak, za ktoré získali vytúženú sladkú odmenu. Animátori sa deťom venovali i počas zdobenia kraslíc a pri vymaľovávaní veľkonočných motívov. Aktívnu zábavu sprevádzala hudobná skupina Selčan. Regionálne ľudové piesne zaspievali skúsení starší folkloristi. Pridali sa k nim i nadané „Selčatá" - na fotografii, ktoré si v chladnom počasí zakrepčili na pódiu. Rozprávkovú atmosféru umocnilo bábkové predstavenie Divadielka pod Hríbikom. A keďže Veľká noc je i o šibačke, našiel si víťaz v pletení korbáčov, ktorému blahoželáme!

foto: Miriama Šiveňová

Kristína Jurzová

Víťazi v pletení korbáčov - David s dedkom Štefanom Striežencom

Ctiborov pohár putuje do Vrbového

Brány Beckovského hradu sa 18. 4. 2015 už po šiesty raz otvorili pre záujemcov o turnaj v tradičnej lukostreľbe. Zúčastnilo sa ho takmer stodvadsať lukostrelcov zo Slovenska i z okolitých krajín a podporiť ich prišlo taktiež množstvo turistov. Súťažilo sa až v deviatich kategóriách, pričom detskí účastníci mali zľahčené podmienky. Nadšenci tohto športu sa museli popasovať nielen so súpermi, ale i so silným severákom. „Kvôli zatraktívneniu podujatia sme návštevníkom uvoľnili vyhliadkovú ochodzu nad vstupnou bránou. Zároveň sme v jarnom turnaji skrátili trať mimo hradného areálu. Vymysleli sme však nový kolotočový terč a zvýšili sme i počet šípov takmer na každom stanovišti," hovorí usporiadateľ Adam Kuchta. Pre zúčastnených bolo pripravených množstvo atraktívnych cien. Pohár vojvodu Ctibora si zo strážnej veže nakoniec vystrelil Andrej Jobus, člen hudobnej skupiny Vrbovské vŕby (foto). Podujatie sa nieslo v priateľskom duchu a veľký úspech zožal aj terč, kde bola možnosť vystreliť si pivo. O celodenné občerstvenie sa postarala dobová kuchyňa Bludných rytierov a program oživilo hudobné združenie Musicantica Slovcava z Nitry.

foto: Miriama Šiveňová

Kristína Jurzová

Beckovskí hokejisti

V Novomestskej hokejovej lige v sezóne 2014-2015 hrali za hokejový klub HK Elimer ***Ľuboš Prokopenský*** (útočník) a ***Marek Šutovský*** (obranca). Aj vďaka nim sa im podarilo získať pekné 2. miesto. Víťazstvo im ušlo až v samotnom závere súťaže. Viac info na www.nmhl.sk.

1.	HK Rudník	27	23	3	135:51	70
2.	HK Elimer	27	19	5	126:69	61
3.	HC Čachtice	27	19	7	126:82	56
4.	HK Horná Streda	27	13	10	80:73	43
5.	HC Záhumenice	27	12	11	86:80	42
6.	HK Migs	27	11	14	77:69	37
7.	HC Emerson-Manz	27	9	15	78:109	33
8.	Orli Marhátu	27	9	17	79:124	29
9.	HK Bzince pod Jav.	27	4	19	69:124	19
10.	HC Bošáca	27	4	19	68:143	17

V AHL Nové Mesto nad Váhom hral za klub Euromonttop ***Peter Neboháč*** (útočník). Skončili na 6. mieste. Viac info na www.ahlnm.banda.cz. ***(P)***

BECKOVSKÉ NOVINY - dvojmesačník. Vydáva Obec Beckov, 916 38 Beckov č. 180; IČO 00 311 413. BN č. 2/2015 vyšli 29. 4. 2015. Ročník XX. Cena: 0,27 eura. ISSN: 1338-8142 02. Evidenčné číslo MK SR - EV 2878/09. Adresa redakcie: Obecný úrad, Beckov č. 180, 916 38 Beckov; e-mail: redakcia-bn@obec-beckov.sk; redakcia.bn.ko@gmail.com; tel. kontakt: 032 7742722. Šéfredaktorka: Mgr. Dana Badžgoňová. Redakčná rada BN: Ing. Darina Jarábková, Kristína Jurzová, Ľubomír Paulus, PaedDr. Radka Prokopenská, Mgr. Petra Šutovská. Grafická úprava a tlač: Tlačiareň J+K, Trenčín, Opatovská 41. Web-stránka obce: www.obec-beckov.sk Za obsah článkov zodpovedá autor.